

RAŽAS LAIKS

1 Paldies tev, brāli Viljams. Labrīt, draugi! Man tas ir gods būt šeit šajā rītā. Un šāds pieteikums, tas joprojām liek man justies vēl mazākam. Un es esmu...biju ļoti pateicīgs par šo iespēju ierasties Fīniksā šajā rītā.

2 Es atceros, kad pirmo reizi ieradās Fīniksā, man bija apmēram septiņpadsmit gadu. Kopš tā laika tā, protams, ir izaugusi. Šorīt iebraucot Fīniksā, mēs teju vai nevarējām pateikt, kad mēs atstājām Tūsonu un ieradāmies Fīniksā. Tās ir teju vai savienojušās, ir uzradušās tik daudzas vietas. Tās vietas, kur mēs mēdzām izbraukt tur ārā un pat dzenājām tuksnesī ēzeļus, bet tagad tur ir moteli un sīklietu veikaliņi, un tā tālāk. Un, protams, tas stāsta man, ka es kļūstu vecs.

3 Un tad es apsēdos šeit blakus manam labam brālim, brālim Valdezam, un es teicu: “Nu, brāli...” Mēs runājām, un es teicu: “Nu, protams, es kļūstu vecs.” Es teicu: “Es to apzinos, manas jūdzes krājas.” Es teicu: “Pagaidi, kad tu būsi manā vecumā,” vai kaut ko tamlīdzīgu. Es biju...es biju pārsteigts, kad uzzināju, ka viņš ir apmēram divpadsmit gadus vecāks par mani. Tā ka es...tad es sajutos daudz labāk. Es teicu: “Brāli Valdez, es gribu, lai tu... Cik ilgi tu jau sludini Evaņģēliju?”

Viņš teica: “Piecdesmit gadus.”

4 Nu, es biju ļoti mazs bērniņš, kad viņš jau sludināja. Tā ka es teicu: “Kā es vēlētos, lai šorīt dievkalpojumu vadītu tu, brāli Valdez.” Es teicu: “Es...es esmu jauns vīrietis,” es teicu, “man ir gluži vai neērti stāvēt šeit un mēģināt runāt,” es teicu, “saviem vecajiem.”

5 Un viņš tikai pasmējās, sacīja: “Kāpēc tad, tavuprāt, es atbraucu šurp?”

6 Tāpēc es esmu ļoti pateicīgs par brāli Valdezu. Viņš man stāstīja, ka viņiem šeit ir pansionāts. Tas...tas ir patiešām jauki. Es to novērtēju. Viņš ielūdza mani kādreiz atbraukt un apciemot viņus. Un tas ir šeit blakus Ņū-Riverai. Es nezinu, vai kāds no jums zina, kur tas atrodas, vai nē. Es esmu pārliecināts, ja aiz tā stāv kāds Valdezs, tad viss ir kārtībā.

7 Tā nu katru reizi, kad es ierodos uz kādu sanāksšanu, es parasti satieku kādu, kurš ir dziedināts dievkalpojumos vai tamlīdzīgi. Un, kad es šorīt stāvēju šeit pie galda... šeit sēž viena dārga māsa, viņas vārds ir Erba, viņa ir no Mičiganas. Viņas dēls ir diktors šeit šajā kristīgajā radiostacijā. Un viņa pastāstīja man, ka vēl toreiz viņa bija sanāksmē Flintā, Mičiganas štatā. Viņa bija dabūjusi lūgšanu kartīti un centās panākt, lai par viņu tiktu palūgts, bet viņai tas neizdevās. Un viņa bija ļoti nopietni slima. Un es ticu, ka šorīt Dievs dziedināja šo sievieti tieši šeit, kad tā stāvēja tieši šeit, blakus šai ēkai.

8 Es teicu: “Kāds tas ir laiks!” Tas bija pirms aptuveni divpadsmit, četrpadsmit gadiem un tagad pilsētā, ko sauc par Fīniksu; Fīniksa ir kaut kas, kas ir uzcelts...uzcelts no drupām. Es teicu: “Nu, tā pati lieta šorīt ir notikusi ar tevi. Es ticu, ka šajā rītā Dievs ir uzcēlis tevi no sabrukušas veselības uz labu veselību.”

9 Es tikai vakar vakarā uzzināju... Bija tik daudz zvanu (es tagad esmu jūsu kaimiņš, es dzīvoju Tūsonā), un to zvanu bija tik daudz, ka es nevarēju aizbraukt pie viņiem visiem, tāpēc es vienkārši lūdzos par viņiem pa telefonu. Un tad viņiem...viņiem vienkārši nācās atstāt savus numurus.

10 Un tur bija viena kundze, astoņdesmit septiņus gadus veca, kāda veca kristiete, viņa kādu laiku bija zaudējusi prātu. Viņa bija uz ielas, kļiedza un zvanīja policijai, sakot, ka kāds ir nozadzis viņas mazuli. Astoņdesmit septiņus gadus veca, saprotiet, viņa bija zaudējusi prātu. Un viņa bija dārga, veca kundze. Es nekad dzīvē nebiju viņu pazinis. Un tā, Billijs piezvanīja un teica: “Nekavējoties sāc lūgties,” sacīja, “tās kundzes stāvoklis ir ļoti nopietns, un viņi domā, ka viņa nomirs.” Teica: “Viņa ir vienkārši...viņa ir nekontrolējama.”

11 Tad es vienkārši noliku klausuli un iegāju istabā, un palūdzu. Pēc dažiem mirkļiem viņa aizmiga. Viņa pamodās pavisam normāla, apēda sātīgas vistas vakariņas ar visu to saldējumu un kūku pēc tam. Jā.

12 Redziet, Dievs ir suverēns. Viņš ir tik reāls, Viņš var... Tev nav jābūt tur klāt; vienkārši...vienkārši paprasi to.

13 Es domāju, ka mūsu vadītājs šeit šorīt vai kāds cits, vai varbūt tas bija brālis Valdezs, kas savā lūgšanā teica: “Mums nav, jo mēs neprasām. Mēs neprasām, jo mēs neticam.”

14 Es augstu vērtēju šo jauno cilvēku dziedāšanu. Brāli Valdez, mēs, vecākie, ievērojām tā jaunā vīrieša patiesumu, sniedzot šo liecību, kā viņš iepazīna Jēzu.

15 Lūk, mēs zinām, ka daudzkārt mēs ieraugām šos mazos kvartetus un dziesmas, ko es... Šis ir cita kalpotāja izteiciens, brālis Valdezs teica: “Dažreiz tas nav plika graša vērts.” Jo šķiet, ka šodien tas ir kļuvis par kaut kādu izrādi tā svētuma un patiesuma vietā, kas reiz piemita pentakostiem.

16 Un šo puīšu patiesums, es...es to augsti vērtēju. Lai Tas Kungs svētī jūs, puīši. Un es biju...

17 Es pārāk neatbalstu televīziju. Kā jūs zināt, es tik tiešām esmu pret to. Un faktiski es irēju kādu vietu tur Tūsonā, līdz mēs nokārtosim mūsu dzīvesvietu, kur būs iekārtota mūsu māja, ja Tas Kungs ļaus. Un tā kundze, kura izīrē māju, viņa ir jauka mūsu paziņa, kristiete, bet viņai tajā mājā bija televizors. Nu, man ir jauni bērni, un jūs zināt, kādi viņi ir – viņus tik ļoti pie tā pievelk. Tā ka pirms pāris rītiem, kad es tikko biju atgriezies no brauciena kopā ar brāli Stromiju... Es nezinu, vai brālis Stromijs šorīt ir šeit vai nē, viņš ir Tūsonas nodaļas prezidents. Mana jaunā meita, kas sēž tur aizmugurē, pasauca mani paskatīties, teica: “Mēs ieslēgsim televizoru, dziedās kaut kādi kvarteti,” lai kas tas arī bija.

18 Nu, lūk, es esmu ļoti labs kritiķis, un piedodiet par to, bet es...es varu būt tikai tāds, kāds es esmu izveidots. Ja es daru kaut ko pret savu raksturu, tad es esmu liekulis. Un es negribētu tāds būt jūsu priekšā. Es...es gribu būt tieši tāds, kāds esmu, un tad jūs zināt, kas un kā. Un man šķiet, ka es kritizēju mazliet par daudz.

19 Bet tas vienkārši bija manā sirdī, kritizēt to, jo man tas vienkārši izskatījās kā kaut kāda Holivudas dižošanās, vienkārši kaut kāda ārdīšanās. Tas neizskatījās pēc tā svētuma, kādam tam vajadzētu būt. Un viņi dziedāja tās draudzes dziesmas rokenrola ritmā, uzvilkuši zelta kurpes. Vai ir nonācis līdz tam, ka Evaņģēlijs ir kļuvis par kaut kādu šovu? Nu, es...ja tas ir šādi, tad es nevēlos ar to neko kopīgu. Es gribu kaut ko, kas ir īsts un neviltots, un mēs gribam saglabāt to šādu.

20 Lūk, man šķiet, ka šos divus varētu pārvietot šādi, brāļi. Tas... Vai tagad jūs dzirdat mani labāk?

21 Un tā, nākamās sestdienas rītā, ja Tas Kungs vēlēšies, man būs tas lielais gods pirmo reizi runāt filiālē Flagstafā, Arizonas štatā. Šis brālis šeit (es tikai nevaru atcerēties viņa vārdu) ir tās prezidents. [Kāds brālis saka: “Česters Ērls.”-Tulk.] Česters Ērls, brālis Česters Ērls. Man nupat bija iespēja viņu satikt šajā rītā, kad es spiedu roku tam jaukajam evaņģēlistam no Indijas, indiešu brālim. Un viņš teica, ka nākamās sestdienas rītā man tur ir jārunā. Jūs visi esat sirsnīgi aicināti apmeklēt to sanāksmi. Mēs ceram, ka Tas Kungs mūs svētīs.

22 Un pēc tam nākamās pirmdienas vakarā Tūsonā būs bankets. Tas Kungs ir devis man to godu runāt uz...tur banketā divdesmit pirmajā decembrī, Tūsonā. Jūs, protams, esat sirsnīgi aicināti apmeklēt to banketa vakaru.

23 Un pēc tam, kā jau brālis Viljams paziņoja, es atkal ieradīšos šeit, lai veiktu tādu kā nelielu ievadu pirms saieta sākuma.

24 Un tā... Vai ir kaut kādi traucējumi, brāli Viljams? Tur ir... Ko saki? Vai tagad labāk? Tā ir labāk. Lieliski.

25 Es, protams, ceru, ka daudzi no jums spēs atrast laiku, lai atnāktu uz vienu vai katru vakara un dienas sanāksmi. Vai tās...tās sākas septiņpadsmitajā datumā pulksten septiņos...svētdienas pēcpusdienā? [Kāds saka: “Vienos trīsdesmit.”-Tulk.] Vienos trīsdesmit. Vienos trīsdesmit, svētdienas pēcpusdienā. Es arī gribu pateikt, ka, ja Tas Kungs vēlēšies, es tajās sanāksmēs lūgšos par slimajiem un darīšu, ko varu, lai jums palīdzētu.

26 Un kalpojošie brāļi no Fīniksas apkārtnes, kas ir šorīt šeit: tas iemesls, kāpēc es ierados šeit, šajā zālē... Katru reizi, kad es ierodos, es parasti nedaudz pabraukāju apkārt un aizeju uz draudzēm, uz katru draudzi. Tad es sapratu, ka tas nav tik viegli, jo dažas draudzes ir diezgan maziņas. Un, protams, mēs negribam izlaist nevienu no brāļiem tāpēc vien, ka viņa draudze ir maza, bet tad ir grūtības, cilvēkiem tur nav vietas. Tāpēc, ja... Es nodomāju, ka mēs vienkārši satiksimies vienā vietā, un ka es pats to organizēšu, un mēs vienkārši satiksimies šeit un noturēsim dievkalpojumu, vienkārši nelielu evaņģelizācijas dievkalpojumu, un lūgsimies par slimajiem un tā tālāk. Pirms...

27 Varbūt man vajadzētu pāriet pie šī otrā, vai šis ir labāks? [Kāds saka: “Nē, tas...tas ir lentei.”-Tulk.] Tas ir lentei. Labi.

28 Varbūt tā būtu mazliet labāk, ja es darītu to šādi. Un es vēlos, lai mani brāļi no šejienes draudzēm, draudzes gani šeit Fīniksā, zinātu, ka tas ir tas iemesls, kāpēc mēs to darījām, sanācām šeit, šajā zālē – lai mēs visi varētu sanākt kopā vienā vietā. Un tu nevari tikt pie visiem brāļiem, viņu ir tik daudz. Jūs redzējāt tos, kas šorīt bija šeit, un tā varbūt nav pat puse no viņiem. Tā ka tu nevari tikt pie viņiem visiem tajās dažās dienās, kas mums ir līdz...pirms tā saietā.

29 Un es esmu pārliecināts, ka mums būs varens laiks tajā saietā. Jūs dzirdēsiet lieliskus runātājus. Šis brālis Kešs ir...Kešs Hamburgs, Hamburgs. Ak, cik daudzi viņu ir dzirdējuši? Viņš patiešām ir kā viesuļvētra. Jā. Piedodiet, man nevajadzēja to teikt šādi. Tas ir brālis, bet...bet, ak, es reiz biju kopā ar viņu. Ziniet, es nesaprotu, kā jūs vispār varat nākt mani klausīties, kad esat dzirdējuši tādu puisī. Viņš var sludināt pat neievelkot elpu. Es...es nezinu, kā viņš to dara, es...bet viņš noteikti pasaka daudz. Nesen es biju kopā ar viņu savā Ņujorkas saietā, un pēc sanāksmes viņš gribēja mani uzaicināt uz vakariņām. Un es aizgāju uz to vietu, un es jau biju gatavs doties prom, kad brālis...viņš, viņš sludināja turp un atpakaļ pa visu to stāvu un it visur, visiem, kas tur bija. Viņš ir īpaša personība, pats par sevi.

30 Un esmu pārliecināts, ka jums patiks arī brālis no Kalifornijas. Kā viņu sauc? Es neatminos viņa vārdu, tas ir viens no runātājiem. Es...es neatceros arī viņa vārdu. Bet viņš ir spēcīgs runātājs, un jums viņš patiks. Droši vien tur būs lieliski runātāji tādi kā, ziniet, brālis Roberts un daudzi šī laika varenie vīri.

31 Tā ka es esmu pateicīgs, ka varu domāt par kādu Rakstu vietu, kas nāk man prātā šajā laikā. Un reiz Dāvids paskatījās tur ārā uz Tā Kunga šķirstu, kas atradās teltī. Un viņš sacīja... Viņš sēdēja kopā ar tā laika pravieti Nātanu. Un tā, viņš sacīja: “Vai ir pareizi, ka es mājoju šeit mājā, ciedra koka mājā, bet mana Kunga derības šķirsts ir teltī?”

32 Un pravietis sacīja viņam: “Dari visu, kas ir tavā sirdī, Dāvid, jo Dievs ir ar tevi.” Tas bija viss, ko viņš zināja pateikt.

33 Bet tanī naktī Tas Kungs tikās ar to pravieti un sacīja: “Ej, saki Manam kalpam Dāvidam, ka Es paņēmu viņu no ganībām, kur viņš pieskatīja tās dažas aitas, zini, un esmu darījis viņa vārdu tādu, kāds ir lielajiem vīriem,” nevis vislielāko vārdu, nevis dižāko vārdu, bet pieskaitīja viņu pie tiem lielajiem vīriem, kas bija uz zemes tajā laikā.

34 Un es nodomāju: “Tā ir Dieva žēlastība pret Dāvidu!” Un es nodomāju: “Es to varētu attiecināt uz sevi. Kad es redzu šī laika, kurā mēs dzīvojam, privilēģiju, pasaules vēstures beigu dienās, un tikt pieskaitītam pie tādiem vīriem kā tie, kādi piedalās šajās sanāksmēs.” Un lai Tas Kungs jūs patiešām bagātīgi svētī.

35 Un tā, mans labais draugs brālis Valdezs, teica: “Brāļi Branham, es domāju, ka man ir jādodas prom bez piecpadsmit desmitos jeb ceturksni pāri desmitiem.” Teica: “Es apsēdīšos tur pašās beigās, lai netraucētu...netraucētu tev runāt.” Viņš ir bijis tajās sanāksmēs iepriekš.

36 Es...es esmu mazliet lēns un man ir jādomā, ziniet, kad es runāju. Un es izrakstu šeit savas Rakstu vietas un varbūt kādu piezīmi, bet tad man ir jāatgriežas atpakaļ un jāpadomā, ko Tas Kungs pateica man runāt, ziniet, man ir jāgaida uz Viņu. Un es esmu mazliet lēns, tāpēc es ceru, ka šorīt es jūs pārāk ilgi neaizkavēšu.

37 Es pajautāju brālim Viljamam, es teicu: “Brāli Viljam, cik daudz laika man ir?” Es teicu: “Nu, man šeit ir Rakstu vieta, par kuru es varētu runāt, kam man būtu vajadzīgas apmēram trīsdesmit minūtes vai kaut kā tā, un atlaist visus un doties mājās.” Un es teicu: “Bet es gribētu novadīt nelielu mācībstundu, ja tas ir iespējams,” par to, kas, pēc manām domām, būtu kaut kas priekš jums šodien, kaut kas, ko jūs varētu paņemt līdzi uz mājām un to pārdomāt.

38 Un es noteikti nebūtu cēlies šorīt pulksten trijos trīsdesmit vai bez divdesmit četros un gatavojies nākt šurp, lai uz mani tikai paskatītos. Man...man nerūp tas, vai kāds mani redzēs. Es...es atbraucu šurp un vakar iedziļinājos dažās Rakstu vietās, kuras es esmu izrakstījis, kaut kam, par ko es patiesi lūdzos, un es nodomāju, ka varbūt tas, tas varētu kādam palīdzēt. Es... Mums nav laika šoviem un izrādēm. Mums...mums ir jāķeras pie darba. Es ticu, ka Jēzus nāks ļoti drīz.

39 Un šobrīd viņi to ieraksta, un kāds varbūt iegūs šo lenti. Un es gribētu izteikt šo paziņojumu, ka dažreiz es esmu...daudzas reizes es tieku patiešām nepareizi saprasts. Un daudzas reizes cilvēki man vēlāk zvana un saka: “Brāli Branham, vai tas bija tas, ko tu gribēji pateikt?” Bet dažreiz ir tā, ka mēs kaut ko pasakām, bet jums vajadzētu zināt, skatīties uz to caur to terminoloģiju, ko es ar to gribu pateikt.

40 Un es reizēm saku lietas, kas...kas varbūt ir mazliet pretrunā ar kāda ticību (es gribu, lai tagad jūs to saprotat), kā kāds...kā kāds tic. Bet man ir vēstījums, man nav...no Tā Kunga, un šādi es to uzskatu. Citi var domāt, ka tas ir no velna. Citi var domāt, ka tās ir muļķības. Bet man tā ir dzīvība. Un es negribu atšķirties, kad es saku tās lietas, kas ir atšķirīgas vai varbūt mazliet sāpīgas, vai griezīgas cilvēkiem. Ne jau tāds ir mans nodoms. Es...es...ja es tā daru, tad es esmu liekulis. Es saku to, lai panāktu progresu attiecībā uz Dievu. Es saku tāpēc, lai cilvēki labāk iepazītu Dievu. Un es saku to ne jau tāpēc, ka tas ir kaut kas tāds, ko es pats esmu izdomājis. Tas ir kaut kas, ko es saņemu no Dieva.

41 Un tā, ja man gadīsies kādā no šiem saietiem runāt par kaut ko tādu, kas sāpina cilvēkus, vai... Teiksiet: “Es tam neticu šādā veidā.”

Nu, es bieži esmu izteicis šo parupjo apgalvojumu. Un mana sieva, kas sēž šeit un klausās mani, zina, ka es pārāk neturos pie formalitātēm. Es... Es... Gluži kā tad, kad tu ēd vistu un uzduries kaulam. Lūk, neviens, kuram garšo vistas gaļa, nekad neizmet vistu, ja viņš uzduras kaulam. Viņš vienkārši izmet kaulu, un tad viņš turpina ēst vistu. Tāpat ar ķiršu pīrāga ēšanu. Ja es uzduros kauliņam, es...es nekad neizmetu pīrāgu, es vienkārši izmetu to kauliņu. Tāpēc...

42 Un to, ko es saku šeit, kas var šķist...jebkurā no manām sanāksmēm, kas jums izskatās kā kauliņš, nu, jūs vienkārši nolieciet to malā un, teiksim, norakstiet to uz to, ka es nezinu par to tik daudz, cik zināt jūs. Pēc tam jūs vienkārši turpiniet un ēdiet to, kas jums šķiet pareizi. Un es...

43 Tagad es paļaujos uz to, ka Tas Kungs svētīs Savu Vārdu. Es stingri ticu Vārdam un tikai Vārdam. Tikai un vienīgi Vārds, un tieši tāds ir tas vēstījums, ko man ir devis Tas Kungs.

44 Mēs atšķiramies viens no otra. Šajā rītā es pievērsu uzmanību saviem brāļiem misionāriem, evaņģēlistiem un ganiem, kas stāv šeit, varbūt...varbūt viņu ir kāds simts vai vairāk, kas stāv šeit. Katrs no viņiem ir vairāk piemērots stāvēt šeit un runāt nekā es. Es esmu par to pārliecināts. Bet, redziet, katrs no mums, viens nevar ieņemt tā otra vietu. Viens nevar paņemt tā otra vēstījumu. Redziet, mums ir mūsu atšķirības.

45 Dievs ir suverēns. Kad Viņš... Kurš, kurš varēja pateikt Dievam, kā darīt to visu pašā sākumā, kad tur bija tikai un vienīgi Viņš? Saprotat? Un, ja mums ir mūžīgā dzīvība, tad ir tikai viena mūžīgās dzīvības forma, un tas ir Dievs. Tātad, ja mums ir mūžīgā dzīvība, tad mēs jau tad bijām tur kopā ar Dievu, daļa no Dieva. Mēs bijām Viņa atribūts. Mēs tagad esam Viņa atribūts. Tāpēc ka: “Iesākumā bija Vārds.” Un vārds ir izteikta doma. Tātad mēs bijām Viņa domas, pēc tam tikām izteikti vārdos un kļuvām tas, kas mēs esam. Tieši tāpēc mūsu vārdi, varbūt ne tādi, kādi mums ir šodien, bet mūsu vārdi tika ierakstīti Jēra dzīvības grāmatā pirms pasaules radīšanas. Saprotat? Un, ja to nebija tur toreiz, tad tie nebūs tur nekad. Saprotat? Un Jēzus atnāca, lai izpirktu visus tos, kas...kuru vārdi ir tajā grāmatā. Saprotiet, Viņš zināja.

46 “Podnieks,” kā mums saka Romiešiem 8. nodaļa, “kas var pateikt podniekam? Vai māls var sacīt: 'Uztaisi mani *tādu* un *tādu*'?” Saprotat? Nē. Dievam ir jādara redzami visi Viņa atribūti. Un tāpēc Viņam ir jātaisa viens trauks negodam, bet otrs godam, lai, protams, izceltos tas pirmais. Lūk, bet Viņš ir suverēns, saprotiet, neviens nevar Viņam pateikt, ko darīt.

47 Un Viņš dara mūs dažādus. Pat... Mums ir pateikts tur Bībelē, ka zvaigznes atšķiras viena no otras, viena zvaigzne atšķiras no otras. Jūs zināt, debesīs ir atšķirība starp eņģeļiem, eņģeliskām būtnēm; tur ir eņģeļi, ir ķerubi, ir serafi, un viņi tur atšķiras. Un mēs visi esam dažādi. Un Dievam ir lieli kalni, Viņam ir līdzenumi, prērijas, pļavas, tuksneši, ūdeņi. Saprotiet, Viņš ir...Viņš ir dažāds, Viņš ir...Viņš ir daudzveidības Dievs. Un paskatieties uz Viņa ļaudīm šeit šajā rītā, daži no mums ir balti, daži melni, daži brūni, daži dzeltenī, daži sarkani; redziet, tie...tie ir Viņa ļaudis. Viņš ir...Viņš ir dažādības Dievs, un tāpēc es domāju, ka tas pats ir arī Viņa kalpotāju vidū.

48 Tagad uz brīdi nolieksim mūsu galvas lūgšanā. Un varbūt es pateikšu to tagad, pirms mēs lasīsim Vārdu. Es zinu, ka, ja es nedaudz aizkavēšos un jums būs jāpieceļas un jāiet ārā, es to sapratīšu, saprotiet, es to pilnībā sapratīšu. Tagad lūgsim. Tagad lūgsimies. Un, kamēr mēs lūdzamies, noliecot savas galvas pretim tiem pīšļiem, no kuriem Dievs mūs paņēma, vai šeit ir kāds, kurš vēlētos, lai viņu piemin lūgšanā? Vienkārši paceliet roku. Viņš...Viņš precīzi zina, kas ir tavā sirdī zem tās rokas.

49 Dārgais debesu Tēvs, mēs tuvojamies Tev ar nopietnību, noliecot savu galvu pretim pīšļiem, no kuriem Tu mūs esi paņēmis. Un savos prātos mēs aizdomājamies, ka reiz naktī Tu paprasīji Ābrahāmam, vai viņš varētu “saskaitīt smiltis jūras krastā”. Un pēc tam Tu pateici viņam, lai viņš “paskatās uz zvaigznēm” un vai viņš “varētu tās saskaitīt”. Protams, tas bija neiespējami. Un Tu pateici viņam, ka viņa “dzimums būs tikpat neskaitāms kā smiltis jūras krastā un kā zvaigznes, kas apgaismo debesis”. Tagad mūsu prāts, mūsu domas...tas ir, domas mūsu prātā, kad mēs noliecām mūsu galvas pretim tām smiltīm, no kurām esam ņemti; tad mūsu sirdis raugās uz debesīm, uz kurām mēs dodamies. No smiltīm uz zvaigznēm, būdami Ābrahāma dzimums! Miruši Kristū, mēs esam Ābrahāma dzimums un mantinieki kopā ar Viņu saskaņā ar apsolījumu.

50 Un šorīt mēs esam ieradušies šeit, lai būtu sadraudzībā ap dzīves fizisko barību, ko mēs jau esam uzņēmuši, lai tas mūs netraucētu. Un tagad mēs ilgojamies, lai Tu dāvā mums to debesu mannu, to Barību, kas dos spēku tai dzīvībai, kura ir mūsos. Kā asinis šobrīd uzņem to barību, lai stiprinātu, lai radītu vairāk šūnu, lai stiprinātu mūs šai dienai; lai šādi mēs saņemtu no Kristus, lai šajā rītā Viņš ienāktu mūsu garā caur Vārdu un...un stiprinātu mūs šai stundai, kurā mēs dzīvojam. Jo diena tuvojas galam, un krīt vakara ēnas, ir atnākusi vakara Gaisma, un drīz mēs dzirdēsim to aicinājumu “nākt augšā”, un mēs gribam būt gatavi tajā stundā. Tāpēc palīdzi mums, Tēvs.

51 Un neviens cilvēks nav cienīgs atvērt šo Grāmatu vai noraut tos zīmogus; bet Jērs, kas tika nokauts kopš pasaules radīšanas, atnāca, paņēma to grāmatu un norāva zīmogus. Ak, Dieva Jērs, atnāc šorīt, atver to grāmatu mums un ļauj mums ieskatīties tur kopā ar Tevi, Kungs, un ieraudzīt, kas mums ir jādara, lai sagatavotos šai stundai. Svētī katru draudzi, svētī gaidāmās sanāksmes, katru no tām, un lai mūsu mazā sanāksme savienojas ar tām, kas vēl būs. Un, kad mēs šodien dosimies prom no šejienes, lai mēs spējam sacīt kā tie, kas nāca no Emavas: “Vai mūsu sirdis nedega mūsos, kad Viņš runāja ar mums ceļā?” Dāvā to, Tēvs. Mēs lūdzam Jēzus Vārdā. Āmen.

52 Tagad jums, kas vēlētos atvērt... Parasti, kad kalpotājs lasa, jums patīk sekot līdzī lasījumam, lai redzētu, no kurienes tieši viņš runā. Ja jums ir Bībele, lūdzu, atveriet Mateja Evaņģēlija 4. nodaļu.

53 Un tā, pirms es runāšu, es nosaukšu savu tēmu; vairāk vai mazāk es gribu to pasniegt kā mācību un runāt par to, kad mēs to skatīsim. Un šo es esmu nosaucis kaut kā, es nezinu, kāpēc; es nosaucu to šādi: “*Pļaujas laiks.*”

54 Un mēs izlasīsim Rakstus, lai pamatotu šo domu, lai izvilktu no šejienes šīs tēmas saturu. Mēs izlasīsim Mateja Evaņģēlija 4. nodaļu, daļu no tās. Tas ir Jēzus kārdināšanas laikā. Pēc tam, kad Viņš bija piepildīts ar Svēto Garu, Viņš tika aizvests tuksnešī.

Lūk, Gars Jēzu aizveda tuksnesī, ka Tas taptu velna kārdināts.

Un, kad Viņš četrdesmit dienas un četrdesmit naktis bija gavējis, tad Tam gribējās ēst.

Un kārdinātājs piestājās pie Viņa un sacīja: “Ja Tu esi Dieva Dēls, tad saki, lai šie akmeņi top par maizi.”

Bet Viņš atbildēja un sacīja: “Stāv rakstīts: cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes.”

Tad velns Viņu noveda sev līdzī uz svēto pilsētu, uzcēla Viņu pašā Dieva nama jumta galā

un saka: “Ja Tu esi Dieva Dēls, tad nolaidies zemē, jo stāv rakstīts: Viņš Saviem eņģeļiem par Tevi pavēlēs, un tie Tevi nesīs uz rokām, ka Tu Savu kāju pie akmens nepiedauzi.”

Tad Jēzus tam sacīja: “Atkal stāv rakstīts: Dievu, savu Kungu, tev nebūs kārdināt.”

Un atkal velns To ved sev līdzī uz ļoti augstu kalnu un rāda Viņam visas pasaules valstis un viņu godību,

un Viņam saka: “To visu es Tev došu, ja Tu, zemē mezdami, mani pielūgsi.”

...Jēzus viņam saka: “Atkāpies, sātan! Jo stāv rakstīts: tev būs Dievu, savu Kungu, pielūgt un Viņam vien kalpot.”

55 Es vēlos nedaudz atgriezties vēlreiz pie 4. panta.

Bet Viņš atbildēja un sacīja: “Stāv rakstīts: cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra vārda, kas iziet no Dieva mutes.”

56 Un tā, tēmai es gribētu paņemt šo: “Katrs Vārds, kas iziet no Dieva mutes.” Lūk, paturiet to savā prātā, kamēr mēs runāsim.

57 Reiz Jēzus sacīja Jāņa Evaņģēlija 6:48 (es domāju, ka tas ir tur, jo es to šorīt atzīmēju): “Es esmu dzīvības maize.” Tas bija Pashā svētkos, kad ebreji ēda savu košera maizi, pieminot to mannu, kas krita tuksnesī, un...un viņi tur dzēra no avota, kas simbolizēja to Klinti, kura bija tuksnesī, un viņiem bija lielas svinības. Un Jēzus visa tā vidū iesaucās, un Viņš sacīja: “Es esmu tā dzīvības maize. Jūsu tēvi ēda mannu tuksnesī četrdesmit gadus, un viņi visi ir miruši. Bet Es esmu tā maize, kas nāk no Dieva no debesīm. Ja cilvēks ēdīs no tās, viņš nemirs.” Un par to klinti Viņš sacīja: “Es esmu tā klints, kas bija tuksnesī. Es esmu tā klints, no kuras dzēra jūsu tēvi.”

58 “Kā?” Viņi sacīja: “Tu neesi vecāks par piecdesmit gadiem, bet saki, ka Tu esi redzējis Ābrahāmu? Tagad mēs zinām, ka Tevī ir velns, un Tu esi traks.”

59 Un Jēzus sacīja: “Pirms bija Ābrahāms, ES ESMU.” Saprotiet, “ES ESMU” bija tas uguns stabs, kas bija krūmā, kas runāja ar Mozu. Un, ja jūs tiksiet skaidrībā ar šiem lietvārdiem un vietniekvārdiem, tad nevis “Es biju, Es būšu”, bet “ES ESMU” ir tagadnes laiks, vienmēr.

60 Mēs aizdomājamies par to, ko Viņš pats šeit saka, ka: “Es esmu tā dzīvības maize.” Kā gan šis cilvēks varēja būt dzīvības maize? Tieši to mēs vēlamies noskaidrot. “Mana miesa ir maize,” Viņš teica. Bet kā gan šis Cilvēks varēja būt maize? Tas ir mazliet dīvaini, bet lai tas jūs nemulsina. Viņa laika ļaudis bija par to neizpratnē. Viņi nesaprata, kā šis cilvēks pats patiešām varētu būt maize. Arī Jāņa Evaņģēlija 1. nodaļā mums ir pateikts šādi: “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū.” Tātad Vārds kļuva par maizi. Šeit Vārds un maize noteikti ir viens un tas pats, jo Jēzus ir Vārds un Viņš ir maize.

61 Nu, kā gan Viņš varētu būt maize un Vārds? Viss... Miesīgajam prātam tas būtu neizprotami. Bet šajā rītā mēs ceram, ka mūsu vidū nav miesīgo prātu, ka mūsu vidū ir garīgais prāts, lai mēs varētu saprast, ko Tēvs cenšas mums šeit nodot. Lai gan šie vārdi ir mulsināši, bet tajā pašā laikā tā ir Bībeles patiesība, saprotiet.

62 “Kā gan šis cilvēks varētu būt maize?” Lūk, ko viņi teica. Tieši tā, manuprāt, saka Jāzeps [Flāvījs-Tulk.], daudzi no jums, vēsturniekiem...kā es to esmu pētījis.

63 Lūk, es rakstu grāmatu, savu komentāru par Atklāsmes grāmatas pirmajām četrām nodaļām, es ceru, ka drīzumā tā tiks nodrukāta. Tā būs liela grāmata. Pēc tam man būs brošūra par katru draudzes periodu.

64 Un es pētīju draudzes vēsturi. Es...es to kaut kā atcerējos, man šķiet, ka tas bija Jāzeps, kas...tā vai citādi, viens no tiem senajiem rakstniekiem, kas teica: "Tas Jēzus no Nācaretes, kurš gāja, dziedinādams slimos," teica, "Viņa mācekļi izraka Viņu un ēda Viņa ķermeni." Saprotiet, viņi ēda vakarēdienu. Bet tie domāja, ka viņi izraka Viņa ķermeni un ēda Viņa ķermeni. Lai gan mēs patiešām ēdam vakarēdienu jeb saņemam vakarēdienu kā Viņa miesas simbolu, jo Viņš bija Vārds.

65 Tā ka, redziet, tas ir mulsinošs. Un tajā pašā laikā tie ir Raksti. Un Jēzus teica: "Visiem Rakstiem ir jāpiepildās." Saprotat? Lūk, mēs gribam vienmēr novērst savas domas no visa, kas ir pretrunā šiem Rakstiem. Nekad, nekad, nevienā brīdī, ne par ko neatkāpieties no šiem Rakstiem, ne no viena to Vārda. Palieciet precīzi pie šiem Rakstiem.

66 Lūk, kādu dienu Dievam vajadzēs tiesāt cilvēkus. Un, ja Viņš tiesās cilvēkus pēc kādas draudzes, tad kura draudze tā būs? Viņi saka: "Katoļu baznīca." Nu, tādā gadījumā, kura katoļu baznīca? Saprotat? Jo starp tām ir vairāk atšķirību nekā starp tām un mums. Saprotiet, tās ir dažādas, viena... Tām ir visdažādākie veidi: Romas un ortodoksālā, un džefunīti, un, ak, tur ir daudzas dažādas ciltis. Un tās, protams, metas viena otrai pie rīkles, tātad, kura no tām katoļu draudzēm? Ja Viņš to darīs caur protestantu draudzi, tad caur kuru protestantu draudzi? Ikviena atšķiras no tās otras.

67 Bet Viņš tiesās pasauli, un Viņam ir jābūt kādam standartam, caur kuru tiesāt pasauli, citādāk Viņš būtu netaisnīgs, ļaujot mums tagad iet un dzīvot šo dzīvi bez kāda standarta, pēc kura notīks tiesāšana. Kam būtu taisnība? Kā tad varētu noteikt, kas bija pareizi? Ir jābūt kādam standartam.

68 Un Savā Bībelē Viņš pateica, ka Viņš tiesās pasauli caur Jēzu Kristu. Un šeit mēs lasām, ka Jēzus ir Vārds. Vēstulē Ebrejiem 13:8 ir teikts: "Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Tādējādi Viņš tiesās draudzi pēc viņu attieksmes pret Kristu, kurš ir Vārds. "Cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra Vārda, kas iziet no Dieva mutes." Nevis no cilvēka mutes, nevis no semināra, nevis no draudzes, bet "no Dieva mutes". Cilvēkam ir jādzīvo no Tā un tikai no Tā; nevis no cilvēciskas interpretācijas, bet no paša Dieva Vārda!

69 "Nu," jūs teiksiet, "te ir kļūda." Ja tā ir, tad par to atbildīgs ir Dievs. Viņš iedeva to man, saprotiet. Tas ir tas, kas man ir jāpieņem, tieši šeit ir tas, ko Viņš pateica.

70 Un tā, ja tas ir kaut kā mulsinošs, ka "cilvēks ir maize un Vārds", tad tagad dosimies un izpētīsim to. Noskaidrosim to. Jo visi Raksti ir patiesi, un tos...tos nekad nevar pārķāpt. Visi Raksti tiks piepildīti. Nav nozīmes, cik dīvaini tas izskatās, tas...tie vienmēr piepildīsies.

71 Kā būtu, ja...ja brāļa Viljama vai kāda no šiem te brāļiem...ja viņu vecvecvectēvi varētu šorīt nostāties šajā vietā un, piemēram, nu, viņiem parādītu televizoru? Un varbūt kāds tajās viņu dienās pravietoja un teica: "Būs laiks, kad jūs varēsiet dzirdēt balsi pa visu pasauli."

72 Viņi teiktu: "Nu, lieciet to nabagu mierā, viņš ir zaudējis prātu."

73 "Un pienāks laiks, kad krāsas ceļos pa gaisu." Tas ir šeit tieši tagad. "Un viņi nospiedīs nelielu pogu, un visā pasaulē jūs redzēsiet, kā kustās cilvēki un visādas lietas uz tā ekrāna."

74 "Nu," viņi teiktu, "nabaga vecais zēns!" Saprotat? Bet tagad mums tas ir, tieši šajā telpā.

75 Un pirms mēs ejam tālāk, es gribu, lai jūs apzināties to, ka Dievs ir šajā telpā. Šī Vārda Autors ir šeit. Tā ka nav svarīgi, kā tu esi ģērbies, kāds ir tavš dzīves līmenis vai kādā mājā tu dzīvo, vai ar kādu automašīnu tu brauc, vai kāda ir tava izglītība, Dievs skatās uz tavu sirdi. Un Viņš skatās manā sirdī. Un mēs tiekam tiesāti no mūsu sirds, pat ne pēc mūsu vārdiem. Mūs tiesā mūsu sirds. "No sirds mute runā." Ja tas tā nav, tā ir liekulība.

76 Lūk, šobrīd pa šo telpu virzās cilvēki, cilvēku veidoli, virzās cauri šejieni, no visas pasaules, tieši šobrīd šajā telpā dzied balsis. Taču, saprotiet, jūs vienīgi ierobežo jūsu maņas, kas

spēj saskaņot tikai kādu noteiktu procentu. Bet tagad jūs varat paņemt kristālu jeb kineskopu, vai ko nu vēl, kas ir televizorā, un ieslēgt to, un ar to ierīci jūs varat uztvert šos ētera...ētera viļņus, uztvert tos, koncentrēt noteiktā kanālā un ieraudzīt tos cilvēkus: kādu Austrālijā, Dienvidāfrikā vai kur...Indijā, lai kur tas nebūtu. Jūs varat stāvēt šeit, ekrāna priekšā, un redzēt pat to, kādā krāsā ir viņu drēbes, koku krāsu un katru viņu kustību. Vienkārši ieslēdziet televizoru un pārbaudiet, vai tas tā ir.

77 Tātad tas noteikti kaut kur ir, apslēpts no mūsu acīm, un tas pats šobrīd virzās cauri šai vietai. Tas virzījās šeit cauri, kad Ābrahāms dzirdēja Dievu sakām: “Paskaties augšup uz zvaigznēm.” Tas bija šeit, kad Elija sēdēja uz Karmela kalna. Tas bija šeit, kad šeit bija Ādams, bet viņi atklāja to tikai tagad.

78 Un tāpat arī Dievs ir šeit, un eņģeļi. Un kādu dienu tas būs tikpat reāls kā televīzija vai jebkas cits, jo Gars ievēdīs mūs tajā nemirstīgajā dzīvē. Tad mēs sapratīsim. Tātad, mēs runājam no Viņa Vārda. Un tā, mēs pamēģināsim...

79 Dievs, Dievs, tas varenais Radītājs... Pamēģināsim parunāt dabas valodā, vispirms ieraudzīsim Viņu dabā, lai pārnestu to atpakaļ Vārdā. Un tā, daba ir pilnīgā saskaņā ar Vārdu, jo Dievs ir dabas Radītājs. Kad tu redzi, kā darbojas daba, tu atklāj, ka tieši tā tas notiek. Tā, tā bija mana pirmā Bībele – ieraudzīt, kā daba...es atradu Dievu dabā. Un kvieši ir dabas produkts, maize, no tiem tiek gatavota maize, kas uztur fizisko ķermeni. Dabā ir daudz noslēpumu. Mēs...un pirmā reize, kad es atradu Dievu, bija vērojot dabu. Es redzēju, ka kaut kam tur ir jābūt. Un, lūk, man nav izglītības, tāpēc es runāju daudz ko no dabas. Un tas ir... Es nemēģinu atbalstīt neizglītību. Bet es mēģinu pateikt, ka tev pat nav vajadzīga izglītība, lai iepazītu Dievu.

80 Jānis Kristītājs, Kristus priekšgājējs, kad viņš iznāca no tuksneša... Mums ir teikts, ka viņš devās tuksnesī deviņu gadu vecumā, un viņš uzturējās tur, jo viņam bija svarīgs darbs. Viņa tēvs bija priesteris šajā konkrētajā priesteru ciltī jeb konfesijā. Ak, viņa tēvs teica: “Nu, Jāni, tu zini, ka tev ir jāstāda priekšā Mesija. Zini, lūk, *tas* brālis būtu ideāls Mesija!” Tāpēc Jānim vajadzēja no tā aiziet prom, viņš aizgāja tuksnesī vienatnē, jo tai ir jābūt Dieva izvēlei, nevis cilvēka izvēlei, nekādā gadījumā, kurš būs Mesija. Tā ka viņš devās uz turieni aptuveni deviņu gadu vecumā.

81 Un ievērojiet, kad viņš iznāca ārā trīsdesmit gadu vecumā, viņa sprediķi nebija kā teologam. Viņš nelietoja varenus uzpūstus vārdus, bet tas viss bija no dabas. Viņš teica tiem tā laika draudzes ļaudīm, viņš teica: “Jūs, čūsku dzimta.” Tieši to viņš bija redzējis tuksnesī, čūskas. Viņš necieta čūskas. Tās bija indīgas. To zobos bija nāvējoša inde, un viņš pasludināja, ka tāda bija tā laika draudze: “Jūs, indīgu čūsku bars, kas jūs brīdināja bēgt no gaidāmās dusmības? Nesāciet sacīt: 'Mēs piederam pie *tiem*,' un, 'mēs...mēs esam jezuīti,' vai, 'mēs esam *tādi un tādi*,' vai, 'mēs piederam metodistiem, baptistiem, prezbitēriāņiem,' vai lai kas tas nebūtu. Nemaz nesāciet sacīt, ka jums tas ir, jo es jums saku, ka Dievs ir spējīgs no šiem akmeņiem radīt Ābrahāmam bērnus.” Saprotat?

82 Un arī: “Cirvis,” tieši to viņš lietoja tuksnesī, “tas atrodas pie koka saknes. Un katrs koks, kas nenes labus augļus, tiek nocirsts un iemests ugunī.” Redziet, viņš necirta nost koku, kas nesa augļus, jo no šī koka augļiem viņš dzīvoja. Bet to koku, kas nenesa augļus! Ak, jūs vienkārši varētu paņemt visus Rakstus, tie ir tik iedvesmoti, ka viss, kas tur ir, saskan ar Jēzu Kristu. Redziet: “Katrs koks, kas nenes labus augļus, tiek nocirsts un iemests ugunī,” un tā tālāk. Redziet, savā vēstījumā viņš izmantoja piemērus no dabas.

83 Un tagad mēs gribam to aplūkot, jo mēs esam ieraudzījuši, ka Viņš teica: “Es esmu maize. Un cilvēks dzīvos no katra vārda, un Es esmu Vārds.” Saprotat? Tāpēc mēs gribam atkal pievērsties dabai. Esmu pamanījis, ka man tas ir jādara ļoti bieži.

84 Un daba darbojas pēc vienota principa. Atvēliet tam laiku un pavērojiet, kā visi putni sapulcējas, aizlido un dodas uz lauku, un sāk baroties. Pavērojiet visus lopus, kad tie ir ārā, kļīst uz lauka, barojas. Iemet savu makšķeri, zivis ķersies. Bet, kad tie lopi...tie putni salido kokos un lopi sapulcējas kādā stūrī, tad tu mierīgi vari satīt savu makšķeri. Nebūs nekāda loma, jo daba vienmēr darbojas pēc vienota principa.

85 Un tāpat arī Dieva Vārds darbojas noteiktā nepārtrauktībā. Lai ko Dievs darītu, Viņš dara to, balstoties uz tiem pašiem principiem. Sākumā, kad cilvēks zaudēja sadraudzību ar Viņu, Viņš nolēma, ka Viņš izglābs viņu ar nevainīgā izlietajām asinīm. Un Viņš nekad nav mainījis Savu metodi. Mēs esam mēģinājuši ievest cilvēkus tajā caur izglītību, ievest tajā caur konfesiju un...un uzstājīgi pierunājot, izdarot spiedienu vai kliedzot. Tomēr tas joprojām nemainās – Dievs satiek ticīgo tikai zem izlietajām asinīm.

86 Nevis...mēs nevaram izveidot vienu Pasaules draudžu padomi, lai visi tur satiktos. Tas nekad nedarbosies; tas nekad nav darbojies, nekad nedarbosies. Tieši tāpēc es esmu pret šo sistēmu. Dievam ir sistēma. Jūs dzirdat, kā šodien saka: “Visas draudzes sanāks kopā, tā būs Pasaules draudžu padome. Un Jēzus lūdās par to, lai mēs visi būtu viens.” Nu, redziet, tas ir miesīgais prāts, kas nepazīst Garu.

87 Jēzus sacīja: “Lai viņi būtu viens, Tēvs, kā Tu un Es esam viens.” Nevis, ka kādam cilvēkam būtu jābūt viens kaut kā, tas nekad nedarbosies; viena konfesija grib dominēt pār citu, un viens cilvēks pār to otru. Bet lai jūs būtu viens ar Dievu, kā Kristus un Dievs bija viens – lūk, par ko ir šī lūgšana. Tas... Viņš bija Vārds, un Jēzus lūdza, lai mēs būtu Vārds, atspoguļojot Viņu. Tāda ir Viņa lūgšana, kura tiek uzklautāta.

88 Vai redzat, kā sātans visu sajauc miesīgajā prātā? Bet ne jau tāda bija Jēzus lūgšana, it nemaz, lai mēs visi sapulcētos kopā un visiem būtu noteikta ticības mācība, un tā tālāk. Kad viņi to dara, viņi ar katru reizi arvien vairāk attālinās no Dieva.

89 Viņš grib, lai mēs būtu viens ar Dievu, un Dievs ir Vārds. Katram indivīdam savā sirdī ir jābūt tā, ka viņš ir viens ar Dievu.

90 Dievs, zinādams, ka tas, ka viss notiks šādi... Lūk, reizēm tieši tā mēs atrodam Dievu – skatoties uz dabu. Gadalaiku maiņa pierāda Dievu. Tieši tajā es to ieraudzīju pirmo reizi – kā pavasarī uzrodas dzīvība, tā izdzīvo savu dzīvi, izaudzē sēklu, nomirst un dodas zemē, atgriežas augšāmcelšanā, vienkārši atkal un atkal atkārtojas. Par to mēs varētu runāt stundām ilgi.

91 Bet kā tas atšķiras no tādiem...šeit ir mūsu brālis misionārs no Indijas. Tur un visā pasaulē es sastopu daudzus, kas tic, ka ir dvēseļu pārmiesošanās, ka viņi...ka šeit tu nomirsti kā cilvēks un pēc tam atgriezies kā putns vai kāds dzīvnieks. Redziet, tas nav saskaņā ar dabu.

92 Daba parāda, ka tieši tā sēkla, kas iekrita zemē, tā pati sēkla atkal uzdīgst. Saprotat? Tas pats Jēzus, kas aizgāja, ir tas pats Jēzus, kas atgriežas. Aleluja! Un šis ķermenis, kad tas iekritīs zemē, tas neatgriezīsies kā zieds vai kas cits – tas atkal būs vīrietis vai sieviete. Mēs redzam to dabā, kā tas notiek, tam ir jāiziet cauri aukstajām ziemām, jāsapūst un tā tālāk, bet dzīvība tiek saglabāta, ja tajā ir kaut kāda dzīvība.

93 Bet, ja tur...ja tā ir sēkla bez dīgļa, tā nekad neizaugs, tā nekad neuzdīgs, tajā nav nekā, kas varētu uzcelties. Un, ja mēs kļūstam tikai formāli kristieši... Pasaulē ir divas draudzes: dabiskā draudze, garīgā draudze – viņi visi saucas par “kristiešiem”. Bet dabiskā draudze nevar uzcelties dzīvībai. Šobrīd tā īsteno savu uzcelšanos Pasaules padomē, draudžu padomē.

94 Bet kristietis uzceļas, lai satiktu Kristu, jo tā ir līgava, kas dodas tikties ar Viņu. Starp tām ir atšķirība. Daba glabā šos noslēpumus priekš mums, un mēs varam tos ieraudzīt, tos vērojot. Un mēs redzam, ka kristietība runā patiesību par nāvi, apbedīšanu un augšāmcelšanos.

95 Tātad, ja mēs zinām, ka mēs visi dzīvojam no kviešu maizes, un mēs zinām, ka vienīgais veids, kā mēs varam dzīvot, ir uzņemot mirušu matēriju savā ķermenī. Nekādi citādi jūs nevarat dzīvot.

96 Nesen es satiku vienu veģetārieti, viņš teica: “Brāli Branham, es tev ļoti uzticējos, līdz izdzirdēju, ka tu brokastīs ēd ceptu speķi ar olām.” Saprotat? Un teica: “Kā dievbijīgs cilvēks var ēst kaut ko tādu?”

Saprotiet, es teicu: “Nu, bet kas tur slikts?”

97 Viss ir nešķīsts, bet tas tiek darīts svēts ar Dieva Vārdu un lūgšanu. Bībele saka: “Ja tu esi labs Jēzus Kristus kalps, tu atgādināsi savam brālim par šīm lietām. (Saprotat?) Viss ir svētīts, nekas nav jānoraida, ja tas tiek pieņemts ar pateicību,” Pirmā Timotejam 3. nodaļa. Un tā, mēs redzam, ka tā ir taisnība. Tā ka es pateicu vismaz...

Es teicu: “Nu, vai tev arī nav jāēd kaut kas miris?”

“Ak, negādā gadījumā!”

98 Es teicu: “Ja tu vispār esi dzīvs, tu noteikti dzīvo no mirušas matērijas. Ja tu ēd maizi, nomira kvieši. Ja tu ēd dārzeņus, tie nomira; jebkas, ko tu ēd, pat piens, tu dzer baktērijas. Tev ir...tu vari dzīvot tikai no mirušas matērijas.”

99 Un, ja kaut kam bija jāmirst, lai mēs varētu dzīvot fiziski, cik daudz vairāk kaut kam ir jāmirst, lai mēs varētu dzīvot mūžīgi! Lai tas notiktu, ir jābūt nāvei. Maize! Tā kā Jēzus teica: “Es esmu maize,” un ir kviešu maize, bet Viņš nebija tāda veida maize, tātad ir jābūt diviem dzīvības veidiem, kurus uztur maize. Tas atved mūs pie šādas domas. Nevar būt... Viņš nav... Viņš nebija kvieši, un Viņš nebija Vārds... Viņš bija miesa, tātad ir jābūt divu veidu dzīvībai. Mēs zinām, ka kvieši mirst, lai mēs dzīvotu fiziski, kā es jau teicu. Jēzus, Vārda Maize, nomira, lai mēs varētu dzīvot mūžīgi. Viņš bija Vārda Maize. Tagad ievērojiet, paturiet to prātā. Lūk, lai pierādītu Jēzus Vārdu patiesumu, mēs redzam tajā...kā tas notiek dabā.

100 Tagad pievērsīsimies Rakstiem, lai to vēlreiz noskaidrotu, pamatosim to Rakstos, līdz mēs nonāksim pie mūsu galvenās tēmas. Tajā dārzā Dievs iedeva Savai pirmajai ģimenei Dieva Vārdu, lai viņi dzīvotu ar to, ar katru tā Vārdu. Pirmajai ģimenei, kas tika ielikta šeit uz zemes, tika iedota mūžīgā dzīvība, kamēr vien viņi turējās pie Dieva Vārda.

101 Tāds bija Viņa plāns. “Es esmu Dievs,” Viņš saka, “Es nemainos.” Tāds joprojām ir Viņa plāns. Viņa plāns nekad nav bijis, ka cilvēkam būtu jādzīvo ar ticības mācību vai organizāciju, vai cilvēku izveidotiem noteikumiem, bet ar katru Vārdu, kas iziet no Dieva mutes.

102 Tagad atgriezīsimies pie 1. Mozus grāmatas, kas ir sākums. 1. Mozus grāmata nozīmē “sākums”. Mēs redzam, ka Dievs iedeva Savai ģimenei mūžīgo dzīvību, kamēr vien viņi turējās pie šī Vārda un dzīvoja ar šo Vārdu. Bet, kad viņi to pārkāpa (tikai vienu posmu apsolījumu ķēdē), viņus satrieca nāve, kas arī bija apsolīta.

103 Tā ir ķēde. Ar to tu karājies virs elles, un tā ir vienīgā lieta, kas noturēs tevi līdz galam. Kad ticīgais kļūst par liekuli un dzīvo kaut vienu vārdu pretēji šim Vārdam, viņš sarauj savu sadraudzību ar Dievu. Viens posms ir pārrauts! Un atcerieties, ka tava ticība šim Vārdam ir kā ķēde. Ķēde ir tik stipra, cik stiprs ir tās vājākais posms. Tā tas ir. Viss tās stiprums ir tajā, jo vairāk par to tā nenoturēs. Un, ja Vārdā ir kaut kas tāds, kas tevi mulšina, kaut kas, ko tu esi dzirdējis savādāk, bet viņi teica: “Tev? Ak, tas bija apustuļiem, un tas viss attiecas uz aizgājušajiem laikiem,” kaut arī Raksti saka, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi – lai tas nevājina! Nostiprini to un turi to, un ietin tajā savu dzīvi, jo tā ir vienīgā lieta, kas pārnesīs tevi pāri elles ugunīm. Tā tas ir.

104 Kad šī ķēde pārtrūka Ādamam un Ievai, pirmajai ģimenei, atcerieties, viņi nepārrāva teikumu, viņi nepārrāva trīs Vārdus, bet vienu Vārdu! Cilvēks karājas virs elles uz katra Vārda, uz katra Vārda, kas iziet no Dieva mutes. Tieši tā tiek noteikts cilvēka mūžīgais galamērķis. Jo viņš karāsies uz šīs ķēdes, vai arī viņš karāsies uz kādas ticības mācības; vai arī, ja tajā ķēdē ir iepīta kāda ticības mācība, tieši tur ir tas vājais posms, un ar tevi ir cauri. Tieši tāds bija tas vājais posms Ādamam un Ievai. Šis vājais posms: “Nu, protams,” viņš teica, “Dievs...” Bet, protams, Dievs to teica! Un, ja Dievs to teica, tad Dievs to domāja nopietni. Un turklāt Viņš piepilda Savu Vārdu, kas saka: “Tajā dienā, kad jūs no tā ēdīsiet, tajā dienā jūs mirsiet.” Tajā dienā, kad tu sevī, savā dvēselē, ieliksi jebko citu, izņemot tīro Dieva Vārdu, tā būs tā diena, kad tu tiks atdalīts no Dieva.

105 Lūk, tas ir ļoti bargi, bet vienkārši uzmanīgi ieklausieties. Un tā, ievērojiet. Viens Vārds, viens Vārds Bībeles sākumā; Dievs teica, ka “viens Vārds atdalīja cilvēku no viņa mūžīgās dzīvības ķēdes”.

106 Tas ir tāpat kā paņemt cilvēku...un tu karātos, turoties pie viņa kājām (un viņa rokas būtu debesīs), un viņš tiktu pārgriezts uz pusēm vai notrūktu kāds kājas pirksts vai kaut kas, pie kā tu turies. Tu turies pie pašas lejasdaļas, un, ja šī ķēde kaut kur pārtrūkst, ar tevi ir cauri. Lūk, paturiet to prātā.

107 Atcerieties, ka Bībelē ir teikts: “No trīs liecinieku mutes lai tiek apstiprināts katrs vārds.” Mēs par to parunāsim pēc dažām minūtēm, par Jēzus trīs kārdinājumiem; par kalpotāju trīs kārdinājumiem šodien, kur viņi krīt; par draudzes trīs kārdinājumiem un kur viņi krīt; par organizācijas trīs kārdinājumiem, kur tā krīt; un par par individu trīs kārdinājumiem un kur viņi krīt. Lūk, tas viss ir trijniekos; kā taisnošana, svēttapšana, kristība ar Svēto Garu; Tēvs, Dēls, Svētais Gars. Viss ir pilnīgs trijniekos.

108 Tagad skatieties, Dievs sākumā...pati pirmā lieta, ko Viņš iedeva Saviem bērniem, lai tie ar to dzīvotu, bija Viņa Vārds. Lūk, mēs redzam, ka tā ir taisnība. Pēc tam Bībeles vidū mēs dzirdam, ka Jēzus atnāk un saka, ka “cilvēks dzīvos no katra Vārda, kas iziet no Dieva mutes”. Un pēc tam Atklāsmes grāmatā 22:18 atkal runā pats Jēzus, sakot: “Es to apliecinu. Ja kāds pievienos tam kaut vienu vārdu vai atņems kaut vienu vārdu no šīs grāmatas, viņa daļa tiks atņemta no dzīvības grāmatas.”

109 Lūk, redziet, galvenais nav mūsu labā dzīvošana; tas ir tikai kaut kas, kas iet tam līdzī. Galvenais nav mūsu...mūsu uzticība draudzei; tas iet tam līdzī. Bet vissvarīgākais ir palikt ar šo Vārdu. Neēdiet neko citu, kā tikai šo Vārdu. Palieciet ar to. Viņš ir tas Vārds. Un tā, tagad esiet ļoti vērīgi.

110 Kāda ir atšķirība starp šo maizi, kas radīta, lai dzīvotu? Tātad, kvieši ir dzīvības maize, ja tie nav hibrīda graudi, tie...aprociet tos, un tie atkal izdīgs. Tam ir jābūt labi nobriedušam graudam. Nepilnīgs grauds neuzdīgs. Mēs visi to zinām. Brālis Sotmans, kas sēž šeit, audzē kviešus Kanādā, viņš zina, ka nepilnīgus graudus augsnē nesēj, ja cer iegūt no tiem ražu. Jo kviešu graudos esošās vaboles jeb...jeb baktērijas tos uzreiz apēdīs, izēdīs tajos esošo dzīvību.

111 Vai jūs zinājāt, ka tie paši tārpi, kas tevi iznīcinās, kas apēdīs tavu ķermeni, ir tajā tieši tagad? Ījabs teica: “Pat ja mani zemādas tārpi iznīcinās šo ķermeni...!” Ja tevi ieliktu zārkā un to hermētiski aiztaisītu, tik un tā tie tārpi, kas ir tevī, tevi apēdīs.

112 Paņemiet maltus graudus un miltus, un visu pārējo un atstājiet to tur uz kādu laiku – tajos uzradīsies kukaiņi, kaut tie būs cieši noslēgti. Kas tas ir? Tas kukainis jau ir tur. Tas ir tur jau no paša sākuma.

113 Lūk, tiem graudiem ir jābūt labiem graudiem. Tajos nedrīkst būt nekādu nepilnību, bojājumu un tā tālāk. Tiem jābūt tīršķirnes graudiem. Tas nedrīkst būt hibrīda grauds...grauds, jo, kad tas izaug, tu atkal to sēj, un ar taviem kviešiem ir cauri, jo hibrīda grauds vairs neizaugs. Tas vairs nevar izaugt. Kad tu to sakrusto, tu izņem no tā dzīvību.

114 Un tieši tas ir noticis ar draudzēm. Tās ir sakrustojušās ar šo pasauli, un tieši tāpēc pēc jebkuras atmodas, kas notiek, vairs nevar būt citas atmodas. Ikviena organizācija, kas jebkad ir organizējusies, uzreiz nomirst un nekad vairs neuzceļas, jo savā sistēmā tā ir organizējusies ar pasauli, tāpēc tā nekad to nav spējusi. Nekur vēsturē nav redzams, ka kāda draudze, kas kādreiz organizējās, atkal būtu uzcēlusies. Viņa tur nomira. Kāpēc? Jūs to sakrustojāt.

115 Nelieciet virs viņas bīskapu. Lai virs viņas ir Svētais Gars. Saprotat? Svētais Gars tika sūtīts, lai pasargātu no nežalēm un citām lietām; ne tas, ko domā bīskaps vai pārraugi un tā tālāk. Ir nepieciešams Svētais Gars, lai uzturētu to daudzi attiecīgā stāvoklī. Viņš bija tas pilnīgais Vārds, kā mēs ieraudzīsim.

116 Ādamam bija izvēle: Vārds un dzīvot vai neticēt vienam Vārdam un mirt.

117 Mums ir tāda pati izvēle, jo mums ir jāizvēlas. Ja Dievs nolika Ādamu uz Vārda un tikai uz Vārda, bet pēc tam mūs noliek uz kādas ticības mācības vai jebkuras mācības, tad Dievs ir netaisns Savā spriedumā, tas nepiedien Viņa svētumam un Viņa suverenitātei. Bet Viņa suverenitātei piedien,

ka Viņš noliek katru cilvēku uz tāda paša pamata. Un Viņš ir Dievs un nemainās. Ko Dievs dara sākumā, to pašu Viņš dara vienmēr. Viņš nekad nemaina Savu...Savu programmu. Tikai tas, ka Viņš pastiprina to, bet Viņš nekad nemaina to. Turpinās tā pati lieta.

118 Un tā, Ādamam bija izvēle. Un, ja viņš turējās pie Vārda, viņš dzīvoja. Ja viņš neturējās pie Vārda, viņš nomira.

119 Un tas pats ir arī mums. Ja mēs paliekam ar Vārdu, mēs dzīvojam. "Cilvēks dzīvos ar katru Vārdu." Bet, ja mēs to nedarām, mēs mirstam, mēs mirstam garīgi. Ak, mēs joprojām varam trokšņot, protams, mēs joprojām varam raustīties un kliegt, un trokšņot, bet tas, tā nav...tā nav dzīve. Tā nav dzīve. Es esmu misionārs. Es esmu dzirdējis, ka pagāni raustās un kliec vairāk nekā mēs, un apgalvo, ka pazīst dievus, un visu ko tādu. Viņi nedzīvo, "viņi ir miruši, būdami dzīvi". Tā saka Bībele. Lūk, mēs redzam, ka mums ir dota šī izvēle.

120 Bet Ieva pieļāva kompromisu ar vienu sātana vārdu un tad nomira.

121 Un, ja sākumā Dievs Savā žēlastībā un žēlsirdībā būtu varējis novērst visas tās ciešanas, kuras mēs esam izraisījuši; visu to mazuļu nāvi un visu pārējo, un karus, un nemierus, un krustā sišanas, un visas tās lietas, kas mums ir bijušas; ja Viņš būtu varējis to novērst, ja Viņa Vārda suverenitāte būtu ļāvusi Viņam to novērst, tad Viņš būtu bijis netaisnīgs, nenovērsdams to toreiz. Vai jūs sapratāt? Viņš nevar to novērst. Pirmkārt, Viņš nenovērsa to Ādamam. Un, pirmkārt, Viņš nenovērsīs to tev vai man. Mums ir jānonāk līdz tai lietai, pie tikai Vārda. "Lai ikviena cilvēka vārds ir meli, bet Mans ir patiess," teica Viņš.

122 Lūk, mēs vienkārši aplūkojam to laiku, kurā dzīvojam – ražas laiku.

123 Tad Dievs (pēc tam, kad Ādams krita, tika pārbaudīts ar Vārdu un krita), Dievs turpināja Savā radībā meklēt cilvēku, kas dzīvotu ar katru Vārdu. Tagad skatieties. Tas ir, Viņš centās atrast cilvēku, kas dzīvotu ar Vārdu viņa periodam. Lūk, jūs redzat, ka Dievs izkaisīja Savu Vārdu, jo Viņš varēja...

124 Viņš ir...Viņš ir bezgalīgs, un Viņš ir...Viņš ir visuresošs. Viszinošs, tātad Viņš zina visu. Viņš nevar būt klātesošs visur. Bet, būdams viszinošs, zinot pilnīgi visu, šādi Viņš var būt visur klātesošs. Jo tieši šādā veidā Viņš iepriekš nolemj mūs, caur paredzējumu, nevis tāpēc, ka Viņš gribētu, lai *šis* cilvēks tiktu glābts, bet *šis* aizietu pazušanā. Bet Viņš zināja, kurš aizies pazušanā un kurš tiks glābts. Saprotat? Tādējādi Viņš var iepriekš nolemt caur Savu paredzējumu. Un Viņš izdara tā, ka viss darbojas Viņa godībai. Tas ir tas, ko dara Viņa atribūti – tie dara redzamu Viņa godību. Viens trauks ir godam un viens trauks ir negodam, bet tādus tos uztaisa Dievs. "Ne no cilvēka gribēšanas vai skriešanas, bet no Dieva žēlastības." Saprotat?

125 "Neviens nevar nākt pie Manis," teica Jēzus, "ja vien Mans Tēvs viņu nepievilks. Un visi tie, kurus Tēvs Man ir devis," pagātnes laiks, "atnāks pie Manis," pie Vārda. Kā gan viņi var atnākt, ja vien viņi nebija...nav visi... ja viņi nebija paredzēti atnākt? "Tiem, kas Viņu pieņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva dēliem." Redziet, jo viņu vārdi bija tajā grāmatā; Viņš nāk izpirkt tos, kas bija grāmatā.

126 Atklāsmes grāmatā mēs redzam, ka tad, kad tika atvērti zīmogi, tur bija kāda grāmata. Un Tas, kas sēdēja tronī, Dievs, turēja to Savā labajā rokā. Un nebija nekā, neviena ne debesīs, ne uz zemes vai jebkur citur, kas būtu cienīgs atnākt un paņemt to grāmatu vai pat paskatīties uz to. Jānis raudāja ar lielu...jo tur bija visa izpiršanas grāmata.

127 Tas nesen bija sanāksmē, kad tas brālis un māsa no Dieva asamblejas nodziedāja to dziesmu: "Interesanti, vai Jānis redzēja mani, kad viņš redzēja tās visas tautas kopā savāktas. Vai viņš redzēja mani?" Protams, viņš redzēja, ja tavš vārds bija tajā grāmatā. Un kad...

128 Arī Jāņa vārds bija tajā, un viņš raudāja, jo nebija neviena, kas varētu tai pieskarties. Un tad atnāca viens no vecajiem un sacīja: "Neraudi, Jāni, jo Lauva no Jūdas cilts ir uzvarējis."

129 Un Jānis skatījās apkārt, lai ieraudzītu lauvu, bet no aizkulisēm iznāca Jērs, tas Jērs, kas tika

nokauts pirms pasaules radīšanas. Tad viņš redzēja, ka iznāk asiņains Jērs, un Viņš pienāca un paņēma no Viņa labās rokas grāmatu, un Viņš nosauca visu, kas bija tajā grāmatā. Tā ir pilnīga izpiršanas grāmata. Un tā ir šī. Izpiršanas Grāmata, Viņš izpirka visu, kas bija tajā grāmatā; ne ārpus grāmatas. Visam, kam bija sākums, ir beigas. Bet, ja jums ir mūžīgā dzīvība, jums nekad nav bijis sākuma, un jūs nevarat beigties, jo jūs esat Dieva dēli un meitas, Viņa domu un Viņa Vārda atribūti. Tev nav dzīves beigu, ja tavs vārds ir tajā grāmatā. Jērs atnāca, lai to izpirktu. Ne visus, kas apliecina, ka ir “kristieši”, ne visus, kas cenšas dzīvot labu un svētu dzīvi, bet tos, kuru vārdi bija tur ierakstīti, Viņš izpirka tos un tikai tos, kuru vārdi bija tajā grāmatā.

130 Tātad mēs redzam, ka sātans panāca Ādama krišanu tā viena vārda dēļ. Un nu Dievs savā radībā turpināja mēģināt atrast vienu cilvēku, kurš dzīvotu ar katru Vārdu. Viņa pirmajam cilvēkam tas neizdevās. Un tas cilvēks nodzīvoja savu laiku, savu periodu, kurā viņš dzīvoja.

131 Lūk, redziet, Dievs jau no paša sākuma pravietoja dažādus periodus, kuriem bija jānāk. Tieši tādēļ Viņš jau no paša sākuma varēja pateikt beigas – jo Viņš zināja visu. Viņš radīja visu caur Jēzu Kristu un Viņam, un pēc Viņa gribas. Tagad klausieties uzmanīgi. Nepalaidiet to garām.

132 Kā būtu, ja Mozus būtu atnācis, nesdams Noasa vēstījumu? Tas nebūtu darbojies. Nebūtu. Nē.

133 Kā būtu, ja Jēzus būtu nācis, nesdams Mozus vēstījumu? Tas nebūtu darbojies.

134 Kā būtu, ja mēs nāktu, mēģinādami nest metodistu vēstījumu, baptistu vēstījumu vai pentakostu vēstījumu? Tas nedarbotos. Ar tiem viss bija labi; mēs pierādīsim to pēc brīža, ar Vārdu. Tie derēja viņu periodā. Tas periods ir beidzies. Mums ir jānoskaidro, ko Raksti saka šai dienai, šai dienai – tas ir tas, ar ko cilvēkam ir jādzīvo savā periodā.

Viņš centās atrast cilvēku, kas dzīvos ar visu Vārdu.

135 Pirmā lieta, ko Viņš izdarīja, Viņš pārbaudīja Noasu. Noass Viņu pievīla; viņš piedzērās, viņš izgāzās.

136 Mozus, šis lielais Dieva meistardarbs, Viņš pārbaudīja viņu, un viņš izgāzās. Viņš pagodināja sevi, un viņam netika ļauts ieiet apsolītajā zemē.

137 Tad nāca Dāvids, kurā Viņš grasījās atspoguļot Savu...to vareno tūkstošgadu valstību, Dāvidā, un Viņš gribēja parādīt, kāds ir Viņa Ķēniņš. Un Dievs zvērēja pie Dāvida, ka Viņš uzceļ...uzceļ viņa dēlu, kas sēdēs viņa tronī. Un Dāvids bija tik drosmīgs vīrs, ka “viņš bija vīrs pēc Dieva sirdsprāta”. Un Dāvidam viss gāja labi; viņš sakāva visus filistiešus un sagrāva tos altārus, un viņš neatkāpās no Vārda. Bet visbeidzot kāda skaista sieviete saļauca viņam galvu, un viņš pārkāpa bausli, pazaudēja Vārdu, pārkāpa laulību. Saprotat? Vīrs pēc Viņa sirdsprāta, redziet, tomēr Dāvids Viņu pievīla.

138 Mozus Viņu pievīla, visi pārējie Viņu pievīla, bet viņu visu dzīves bija tikai atspulgs Tam, kuram bija jānāk.

139 Atklāsmes grāmatā, par kuru es rakstu, viens cilvēks, kurš tulko jeb labo gramatiku... Man ir ļoti slikti ar gramatiku, un man ir viens labs valodas pratējs, lai tiktu galā ar gramatiku, lai saliktu pareizi lietvārdus un vietniekvārdus. Un es pat nezinu, kāda ir atšķirība starp lietvārdu un vietniekvārdu. Bet...bet viņš zina, un viņš to visu liek... Es zinu, es zinu tikai vienu: Dievs man to iedod, un es to vienkārši pierakstu, saprotiet. Un viņiem...viņiem tas ir jāsaliek tā, lai viņi zinātu (ja tas nonāks skolās un tā tālāk), lai cilvēki varētu to saprotami izlasīt. Un tātad tas rakstītājs pateica man (jeb gramatiķis, cilvēks, kas tur ņemas ar gramatiku), sacīja man, viņš sacīja: “Bet, brāli Branham, mēs redzam, ka Pergamas draudzes periodā... Ka Jēzus šeit teica: 'Kurš uzvar, tam Es došu rīta zvaigzni.' Dos viņam rīta zvaigzni?’” Viņš sacīja: “Kā viņš var saņemt rīta zvaigzni, ja pats Jēzus teica, ka Viņš ir tā rīta zvaigzne?”

140 Saprotiet, visi tie Ābrahāma dzimumi ir atspoguļoti zvaigznēs. Tās atšķiras viena no otras, un mēs atšķirsimies viens no otra. Un Jēzus ir tā rīta zvaigzne, spožākā no tām visām. Bet

Atklāsmes grāmatas 1. nodaļā mēs redzam Viņu ar septiņām zvaigznēm Savā rokā. Viņš izskaidro to un saka: “Šīs septiņas zvaigznes ir septiņi eņģeļi septiņām draudzēm jeb tiem septiņiem draudzes periodiem, kas nāk.”

141 Tad viņš sacīja: “Tad kā tas var būt, ja viņi saņem to rīta zvaigzni?”

142 Es teicu: “Tās zvaigznes, kas bija Viņa rokā, bija tikai zvaigznes, kas atstaroja to rīta zvaigzni, saproti, jo tās dienas vēstnesim bija Vārds.” Un Viņš ir Vārds; tam bija tikai tās dienas daļa. Un cilvēki, kas ir gatavi iziet no pasaules sistēmām un pasaules lietām un staigāt kopā ar Viņu, viņi redz rīta zvaigznes atspulgu caur sava perioda vēstnesi. Tā Viņš darīja caur Noasu un caur Mozu, un citiem, tā Viņš atspoguļoja Veco Derību; visbeidzot, viņi visi nonāca Vienā. Un tā tas notiks draudzes periodu beigās – tas viss nonāks atpakaļ pie Jēzus, jo Viņš ir Vārds.

143 Mēs, kā kristieši, tikai atspoguļojam Viņu. Mēness tikai atspoguļo sauli tās prombūtnes laikā. Un ticīgais tikai atspoguļo Dieva Dēlu Dieva Dēla prombūtnes laikā. Tā Bībeles gaisma, Raksti, kas tiek apstiprināti mūsu dzīvēs, Vārds, kas izstaro gaismu tumsā. Jūs esat sveces, kas stāv uz kalna. Tā nav saule, tā ir svece. Svece tikai aizstāj sauli, dod tikai noteiktu gaismas daudzumu. Mēs esam Dieva bērni, mēs esam Dieva dēli un meitas, kam Gars ir tikai pēc mēra. Viņam tas bija bez mēra. Mēs esam mirdzoša zvaigzne, mēs visi kopā dodam gaismu pasaulei, bet Viņš ir pilnīgi visa Saule, kuras gaisma apspīd katru zvaigzni. Aleluja! Es Viņam ticu. Dievs, palīdzi manai neticībai!

144 Beidzot atnāca Tas pilnīgais. Lūk, Viņš atnāca, lai tiktu kārdināts visos veidos, tieši tāpat kā mēs. Tā saka Bībele. Viņš tika kārdināts kā Noass. Viņš tika kārdināts kā Mozus. Viņš tika kārdināts tāpat kā tie visi pārējie. Ja mums būtu laiks to izskatīt un parādīt jums, bet mums tā nav, jo es negribu aizņemt pārāk daudz jūsu laika. Bet, ja to izskatītu un parādītu jums, Viņš tika kārdināts tādā pašā veidā.

145 Sātans nekad nemaina savu taktiku, tāpat arī Dievs, mainās tikai periodi. Bet ko... Sātans jau toreiz ielīda Dieva pirmajā ģimenē uz zemes. Te tas ir, brāli, māsa. Tikai nepalaidiet to garām. Kā sātans sagrāba pirmo ģimeni? Viņš nevarēja to izpostīt citādi, kā vien panākt, lai tiek pārkāpts šis Vārds, jo viņi atradās šī Vārda aizsardzībā. Viņam bija vajadzīga tikai viena plaisiņa!

146 Tieši tā viņš ieguva katru draudzi katrā periodā, ieguva ikvienu ticīgo, vienkārši atņemot to daļiņu. “Nu, es ticu, ka Bībele ir pareiza, bet *šim* es neticu.” Ak, tur viņš ielīda! Ļoti žēl, bet tā viņš iekļuva.

“Katrš Vārds, kas iziet no Dieva mutes!”

147 Tagad uzmanīgi izskatīsim to konkrētāk. Un tā, visbeidzot Viņš... Viņš atnāca, un Viņam bija jātiec kārdinātam tieši tāpat, kā tika kārdināti tie pārējie. Lūk, ievērojiet, cik spilgti sātans veic katru savu uzbrukumu, katru reizi tāpat. Lūk, viņš mēģināja iedot Viņam fizisko maizi, tieši tāpat viņš izdarīja Ievai: “Ja tu ēdīsi *to*, paņemsi *to*,” vai vēl kaut ko, un viņam izdevās.

148 Un tieši tā viņš rīkojas ar katru organizāciju, tieši tā viņš rīkojas ar katru indivīdu, viņš mēģina iedot jums fiziskas lietas, uz kurām jūs varat paskatīties. Un tas jūs aizved prom! “Nu, paskatieties uz šo milzīgo baznīcu! Nu, viņiem tur ir tik daudz miljonu! Mūsu draudze ir lielākā draudze pilsētā. Nu, mūsu, uz mūsu draudzi nāk mērs. Paskatieties uz to visu! Mūsu mācītājam ir D.D., L.D., Ph.D. grādi! Tas, nu...tas, nu, viņš noteikti ir gudrs cilvēks.” Katoļu priesteris var atnākt un jebkurā laikā pārspēt viņu ar saviem grādiem. Viņam ir sešdesmit ar kaut ko grāmatas, kuras viņam ir jāzina tikpat labi, kā jūs zināt Bībeli, lai iegūtu savu priesteru grādu, tāpēc nemēģini salīdzināt izglītības.

149 Tas ir tieši tāpat kā pasaulē – vienmēr cenšas salīdzināt. Nesalīdziniet ar šīs pasaules lietām. Nesalīdziniet ar draudzēm. Salīdziniet ar Bībeli! Tieši to mēs darām šodien. Tieši tāda ir mūsu problēma, vasarsvētku draudzes. Tieši tāda ir tā problēma ar mūsu kvartetiem un dziedāšanu, un visu pārējo, kas mums ir – mēs mēģinām rīkoties kā Holivuda. Holivuda spīd, bet Evaņģēlijs mirdz. Ir liela atšķirība starp spīdēšanu un mirdzēšanu. Saprotat? Holivuda spīd ar drēbēm un ar Rikijiem,

un Riketēm, un ar rikošetiem. Bet Dievs pazemīgi mirdz ticīga cilvēka pazemībā, lai cik neizglītots viņš arī nebūtu. Viņš mirdz pazemībā, nevis spīd Holivudā.

150 Ievērojiet, viņš izmēģināja savu veco taktiku pret Jēzu, to pašu viņš izdarīja Mozum, to pašu viņš izdarīja visiem pārējiem. Viņš izmēģināja to. Viņš izmēģinās to arī pret tevi, lai panāktu, ka tu pieņem kaut ko varenu un lielu, kas spīd un laistās.

151 Tas atgādina man laiku, kad es mēdzu medīt jenotus, jenotus. Es dabūju sev... Tētis, mans tētis, košļāja tabaku. Es nezinu, vai visi no jums zina tās vecās etiķetes, kas kādreiz bija uz tabakas ruļļa. Es tās paņēmu, sameklēju kādu baļķi un uztaisīju tajā caurumu, tieši pie strauta, kur skraidīja jenoti. Un tad es izurbu tajā caurumu un ieliku tajā to tabakas etiķeti. Un pēc tam es iedzinu tur dažas naglas šādā leņķī. Un jenotu vienmēr pievelk kaut kas spīdīgs. Un, kad uzlēca mēness, un viņš skrēja tur garām, viņš paskatījās uz turieni un iebāza tur savu ķepu, lai to paņemtu. Un viņš to vaļā nelaida.

152 Viņš ir tāds kā daži draudzes locekļi. Kaut arī viņš zina, ka ir noķerts, viņš to neatlaidīs. “Ja es to izdarīšu, viņi mani izslēgs no organizācijas.” Viņam tā ir droša nāve, tas arī viss. Labi. Paskatieties. Tur nu viņš pie tā turas, viņš to vaļā nelaidīs.

153 Lūk, sātans izmēģināja to pašu taktiku pret Jēzu, ko viņš bija izmēģinājis pret visiem pārējiem. Viņš centās panākt, lai Viņš apēstu kaut ko citu, izņemot apsolīto Maizi-Vārdu. Jo Jēzus teica: “Ir rakstīts: cilvēks nedzīvos no maizes vien.” Saprotat? Viņš mēģināja panākt, lai Viņš paklausa viņam. Kaut arī tas šķita diezgan labi, šķita, ka Viņš varētu Sevi pabarot, un Viņš būtu varējis to izdarīt. Jums ir...

154 Arī tu vari rīkoties, kā vien tu gribi. Tu vari to pieņemt vai to atstāt, kā vien tev tīk. Nu, ja tam jenotam būtu pietiekami saprāta vienkārši, ak, atvērt savu ķepu, viņš varētu to atkal izvilkt; bet viņš to nedarīs, viņš vienkārši notur sevi tur. Un tieši tā rīkojas arī daudzi formālie kristieši. Viņi negrib par to neko dzirdēt, negrib atnākt un dzirdēt to. Viņi negrib neko no tā. Tad turpiniet vien un turieties pie tā, saprotiet, jūs ieraudzīsiet, kas notiks.

155 Lūk, ievērojiet, viņi mēģināja panākt, lai Viņš apēstu ko citu, nevis dzīvības maizi, ar kuru būtu jādzīvo katram cilvēkam. Bet Jēzus palika pie Tēva Vārda. Ak, toreiz viņš neuzbruka Ievai, viņš neuzbruka Mozum, viņš neuzbruka nevienam no tiem pārējiem. Viņš uzbruka Tam, kurš grasījās atspoguļot katru Vārdu. Redziet, Viņš...tieši tāds bija tas iemesls, Viņš bija Vārds. Bet Jēzus palika ar Vārdu, noraidīja viņa teoloģisko semināra mācību, tieši tā, viņa jauno gaismu, viņa jauno pieredzi. Viņš nespēja uzspiest to Jēzum, kā viņš uzspieda to Ievai, lai parādītu viņai: “Ak, protams, Dievs...”

156 “Ak, protams, Dievs būs tajā, ja mēs varēsīm sanākt kopā un uztaisīt visas pasaules draudžu padomi. Protams, Dievs tur būs. Viņš vēlas vienotību, un Viņš vēlas brālību,” ar Sevi, nevis ar pasauli; brālību ar Sevi, pielūgsmi Sev. Tieši par to Viņš nomira – lai jūs pielūgtu Viņu. Kā vienmēr, ja viņš nespēj panākt...

Lūk, mēs redzam, ka viņam tas neizdevās. Jēzus uzreiz vērsās pret viņu ar TĀ SAKA TAS KUNGS.

157 Kad viņš redz, ka ticīgais... Pavērojiet, kā ticīgais tagad ir ielikts tajās pašās kategorijās, ikviens no jums. Kad viņš redz, ka viņš...ka tu stāvēsi ar Bībeli: “Jā, es ticu Bībelei. Es nepievienošos nekādai ticības mācībai vai kam citam. Es turēšos pie Bībeles.” Un, kā vienmēr, ja viņš nevar atturēt tevi ticēt, lai dzīvotu īstenu patiesību un ticētu Vārdam, es gribu, lai jūs pamanāt, ko viņš darīja ar Jēzu otrajā reizē, ja viņam ar tevi neizdevās. Tu saki: “Es nepievienošos nevienai ticības mācībai. Es to nedarīšu. Es...es esmu piedzimis brīvs, es palikšu pie tā. Es darīšu *to*, *šito* un vēl *to*.” Redziet, “pievienojies draudzei” un “atnāc un pievienojies”, un vēl kaut ko – ja viņš nevar panākt, lai tu to dari, tad viņš tev izdarīs kaut ko citu. Ak, brāli, ieklausies šajā!

158 Ja viņš to nespēs, tad viņš nosūtīs tevi uz savu semināru, lai tevi apmācītu viņa paša teologi, saprotiet, kur sātans ir tas skaidrotājs. “Ak, brīnumu laiks ir beidzies. Tie tur cilvēki, es...nu, tas ir

kaut kāds ķeceru bars. Viņi...viņi nav..." Saprotat? Viņš aizsūtīs tevi uz turieni.

159 Ak, jūs varbūt teiksiet: "Pagaidi, brāli Branham! Vienu mirklīti!" Jā, patiešām brītiņu pagaidīsim, ziniet. Tagad jūs teiksiet: "Vai tad vairāk nevajadzētu? Vai tad mums nevajadzētu?" It nemaz. It nemaz.

160 Bet Jēzus teica: "Kad atnāks Viņš, patiesības Gars, Viņš atgādinās jums visu, ko Es esmu jums mācījis, Vārdu. Un Viņš darīs jums zināmas arī nākamās lietas." Lūk, kāda ir patiešām Gara piepildīta draudze, turas pie Vārda, atspoguļo Vārdu, Dievu uz zemes. Saprotat? Viņam nav vajadzīgs neviens teologs, jo Viņa Vārds nav domāts nekādai patvaļīgai skaidrošanai. Savu Vārdu Viņš skaidro Pats, kad apstiprina to un pierāda to, ka tā ir patiesība.

161 Kad metodistu draudze pateica jums, ka jūs nevarat saņemt Svēto Garu, kā tas notika Vasarsvētku dienā, vai tad jūs ņemāt to vērā? Protams, ka ne. Neskatoties ne uz ko, tu devies uz priekšu un saņēmi Svēto Garu. Saprotat? Jo...

162 Nesen es diskutēju par trīsvienību ar kādu baptistu kalpotāju, un es viņam pateicu, ka tā ir tikai terminoloģija. Un tā mēs noskaidrojām...viņš teica, viens cits kalpotājs no tā semināra, viņš teica: "Bet, mister Branham, tu taču mēģini panākt, lai cilvēki ticētu apustuliskajai reliģijai."

Es teicu: "Protams, tā taču ir tā vienīgā."

Un viņš teica: "Ser, kurā skolā tu mācījies?"

163 Es teicu "Stāvēdams uz ceļiem, manu brāli. Ne jau... Saproti, tieši tur es apguvu nevis teoloģiju, ceļu-loģiju." Es teicu: "Lūk, kur es Viņu atradu."

164 Un viņš teica: "Mister Branham, Svētā Gara kristība, kā viņi saņēma to Vasarsvētku dienā, vai tu gribi teikt, ka tas notiek šodien?"

165 Es teicu: "Bībelē ir teikts, ser, ka...ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Es teicu: "Tas bija Jēzus Kristus, kas atnāca Vasarsvētku dienā." O-o, jā!

166 Jā, tas pats! "Vēl mazliet... Es lūgšu Tēvu, Viņš sūtīs jums citu mierinātāju, tas ir, Svēto Garu. Vēl mazliet, un pasaule Mani vairs neredzēs...neredzēs Mani, bet jūs Mani redzēsiet, jo Es būšu ar jums, pat jūsu, līdz pašam galam, pasaules galam."

167 Es sacīju: "Jā, Tas bija Viņš, kas atnāca Vasarsvētku dienā." Tieši tā. Viņš atnāca, dzīvoja viņos, ievēro, Svētā Gara personas veidā, Jēzus Kristus Svētā Gara personā, kā mēs saprotam Dieva personību."

168 Lūk, ievērojiet, sātanam nebija vajadzīga viņa teoloģija...teoloģija. Un tas cilvēks man sacīja, viņš teica: "Mister Branham," viņš teica, "tavai zināšanai, es esmu no tādas un tādas skolas, un mēs esam apmācīti."

Es teicu: "Es visu laiku klausos jūsu programmu." Saprotat?

Viņš teica: "Mēs tur tiekam apmācīti." Teica: "Svētā Gara kristība bija tikai mācekļiem."

169 Es teicu: "Bībele saka, ka tajā augšistabā bija 'simt divdesmit cilvēku'." Es teicu: "Nu, kam ir taisnība, jums vai Vārdam?"

170 Es sacīju: "Un arī tad, kad Filips devās un sludināja samariešiem, un viņš kristīja tos Jēzus Kristus Vārdā, bet Svētais Gars vēl nebija nācis pār viņiem, jo Pēterim bija atslēgas. Tā ka viņš sūtīja uz Jeruzālemi pēc Pētera, kas atnāca un uzlika tiem rokas, un Svētais Gars nonāca pār viņiem. Bībelē ir teikts: 'Svētais Gars!'"

171 Es teicu: "Tad Pēteris ar vīziju, ar atslēgām devās uz Kornēlija namu, Apustuļu darbi 10:49... 'Un, kamēr viņš vēl runāja šos vārdus, Svētais Gars nonāca uz viņiem. Jo tie dzirdēja viņus runājam mēlēs un...un pravietojam, Dievu cildinot. Tad Pēteris sacīja: vai mēs varam aizliegt ūdens kristību viņiem, redzot, ka viņi ir saņēmuši Svēto Garu, tāpat kā mēs saņēmām sākumā? Un viņš pavēlēja tiem kristīties Jēzus Kristus Vārdā.'

172 Mēs redzam, ka trīsdesmit gadus vēlāk Pāvils, ejot cauri Efezas augstienēm, atrada dažus baptistus, kuri atradās varenā atmodā. Tur notika varenas lietas. Viņi skaļi gaviļēja, slavēja Kungu. Un Pāvils apmeklēja kādu draudzi, kurā bija apmēram divdesmit cilvēku, kur uz sanāksmēm gāja Akvila un Priskilla; tur Apollis, atgriezies jurists, no Bībeles pierādīja, ka Jēzus ir Kristus. Un viņiem bija varens prieks un varena sanāksme. Pāvils, iedams garām...viņš nāca garām pēc tam, kad viņš... Tas Kungs bija viņu atbrīvojis no cietuma, kur viņš atradās par gara izdzīšanu...par ļaunā gara izdzīšanu no kādas zīlnieces. Un tad viņš gāja tur cauri, būdams Tā Kunga darbā, un viņš aizgāja paklausīties to sanāksmi. Un viņš sacīja: 'Tas cilvēks, protams, ir liels vīrs, bet,' sacīja, 'vai jūs esat saņēmuši Svēto Garu pēc tam, kad jūs noticējāt?' Viņš ticēja, ka tu saņem to, kad tu notici. Bet viņš sacīja: 'Vai jūs saņēmt Sēto Garu pēc tam, kad jūs noticējāt?' Tas sacīja: 'Mēs nemaz nezinām, vai ir tāds Svētais Gars.'

173 Sacīja: 'Tad uz ko jūs esat kristīti?' Tāds bija tas jautājums. Tas sacīja: 'Mūs kristīja tas pats cilvēks, kas kristīja Jēzu – Jānis. Mēs esam kristīti Jāņa kristībā. Saprotat? Viņš teica: 'Jānis kristīja tikai grēku nožēlošanai, nevis grēku piedošanai...Jānis, jo tas Jērs vēl nebija nokauts. Viņš sacīja: 'Jānis kristīja grēku nožēlošanai, lai jūs ticētu uz To, kam bija jānāk, uz Jēzu Kristu.' Un, kad viņi to dzirdēja, viņi tika kristīti Jēzus Kristus Vārdā. Un Pāvils uzlika tiem savas rokas, un pār tiem nonāca Svētais Gars, un viņi pravietoja un runāja mēlēs,' trīsdesmit gadus vēlāk.'

Un es teicu: "Turklāt, vai tu tici Bībelei?"

Viņš teica: "Protams."

174 Es teicu: "Pēteris... Vasarsvētku dienā, kad tur bija izcēlies liels troksnis un visi skaļi gaviļēja un slavēja Dievu, tie sacīja: 'Vīri un brāļi, kas mums jādara, lai mēs glābtos?' Pēteris sacīja: "Atgriezieties ikviens no grēkiem un kristieties Jēzus Kristus Vārdā grēku piedošanai, un jūs saņemiet Svētā Gara dāvanu, jo šis apsolījums ir jums un jūsu bērniem, un tiem, kas vēl ir tālu, kurus Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās.' Debesis un zeme zudīs, bet šis Vārds nekad nezudīs!"

175 Jūs, pentakosti, nepievērsāt uzmanību metodistiem, baptistiem, prezbiteriāņiem. Jūs zinājāt, ka tas ir domāts katrai paaudzei, un jūs lauzāties tajā iekšā. Protams. Lūk, tikai nepārstāji tiekties uz priekšu, vienkārši turpiniet lauzties uz priekšu, saprotiet.

176 Lūk, kur metodisti pieļāva savu kļūdu: viņi ielauzās svēttapšanā, bet apstājās. Luterāņi ielauzās taisnošanā un apstājās. Redziet, tad izveidojas organizācija, un tur tas nomirst. Tas ir tā gals. Tas arī ir viss.

177 Tagad esiet vērīgi, jo mēs pasteigsimies. "Kad atnāks patiesības Gars, Viņš iemācīs jums visas lietas, ko Es jums mācīju," ak vai, "atgādinās jums visu, ko Es jums esmu teicis, atgādinās jums visu. Un Viņš parādīs jums nākamās lietas. Viņš apstiprinās katru vārdu, apliecinādams Vārdu ar sekojošām zīmēm." Visu, ko Viņš apsolīja, ko Dievs apsolīja Bībelē, ja jūs atbrīvosieties no visām ticības mācībām un visa pārējā un turēsieties pie Vārda, tad Dievam ir pienākums parūpēties par Savu Vārdu. Un tāpēc, kad viņi to darīja, Vārds pats sevi apstiprināja.

178 Viņam nav vajadzīgs, lai kāds teiktu: "Nu, brīnumu laiks ir beidzies."

179 Kurš ir tas cilvēks, kas pateiks man, ka brīnumu dienas ir beigušās, ja es reiz biju akls? Aleluja! Reiz es gulēju tur, kur ārsti sacīja, ka es nodzīvošu trīs minūtes, bet es joprojām esmu dzīvs. Kā viņi var stāstīt man kaut ko citu? Reiz remdens draudzes loceklis, bet tagad piepildīts ar Svēto Garu. Dievam nav vajadzīgs nekāds izskaidrotājs. Pats Gars, kas ir Vārds, izskaidro, ka tā ir patiesība, ja vien cilvēks uzdrošināsies nostāties un pieņemt to. Viņš izskaidro pats Sevi. Pārbaudiet Viņu kaut reizi un pārlicinieties, vai tā nav patiesība. Nepievērsiet uzmanību tam, ko ir teicis kāds cits. Dariet to, ko Dievs ir teicis darīt.

180 "Nu," jūs teiksiet, "es daru to." Nu, bet kā ir ar to pārējo, ar katru Vārdu? Viens Vārds pārņem to ķēdi.

181 Tieši tur draudzes vienmēr cieš neveiksmi, tieši tajā ķēdes posmā. Viņi organizē to un saliek to visu kopā, un uztaisa lielu konfesiju. Šie cilvēki sanāk kopā, svētais tēvs *tāds un tāds*, un doktors

bīskaps *tāds un tāds*. Un kas no tā uzreiz sanāk? Te nu tas ir. Jūs uzreiz mirstat. Pēc dažām minūtēm mēs pierādīsim to ar dabas un ar Vārda palīdzību, ja Tas Kungs ļaus. Labi.

182 “Atgādina.” Viņš apstiprina katru Vārdu, un mēs dzīvojam ar To. Aleluja! Dzīvojam ar To! “Cilvēks dzīvos no katra Vārda, katra apstiprināta Vārda.” Jēzus sacīja: “Šīs zīmes ies līdz tiem, kas tic. Ies līdz tiem, kas tic!” Satveriet to; Dievs apstiprina, ka tā ir patiesība.

183 Bet semināri un teologi, kurus ir iedvesmojis sātans, saka: “Jūs nevarat tam uzticēties. Tas bija apustuļiem. Tie laiki ir pagājuši. Nekā tāda nav. Tas bija domāts tikai apustuļiem, lai pierādītu Evaņģēliju tajā laikā. Šodien mums ir izglītoti cilvēki.”

184 Viņiem toreiz bija labāka apmācība nekā mums šobrīd. Parādiet man kādu draudzi, kas var līdzināties tam...tam Sinedrijam, kad viņu vec-vec-vec-vektēviem pirms viņiem bija jābūt priesteriem. Ja kāds būtu sagrozījis vienu vārdu tajā...tajā rakstu rullī jeb...nu, viņš par to tiktu nomētāts ar akmeņiem. Viņiem vajadzēja precīzi turēties pie tā. Bet viņi nespēja ieraudzīt Vārda patieso būtību, kad tas atnāca, to dzīvību. Tieši tāpēc viņi tika nosodīti un nosaukti par “sātana strādniekiem”.

185 Redziet, tas neatpoguļo Dieva Vārdu, ja kāds semināra students saka jums: “Svētais Gars nav domāts šodienai. Un šīs lietas, visa tā Dievišķā dziedināšana, tas bija citam laikam.” Redziet, tas nav Dieva atspoguļojums, tas ir kādas ticības mācības atspoguļojums. Tas ir kādas mācības, kas neatrodas Bībelē, atspoguļojums.

186 Vēstulē Ebrejiem 13:8 ir teikts: “Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Jāņa Evaņģēlijā 14:12 ir teikts: “Kas Man tic, tos darbus, ko Es daru, arī viņš darīs.” Nu, kā tad jūs grasāties izņemt no turienes šo Vārdu, kā tad jūs aizstāsiet to ar kaut ko citu? Jūs pārraujāt to dzīvības ķēdi. Cilvēks dzīvo tikai no maizes, tās Maizes, mūžīgi viņš dzīvo no tās Maizes. Fiziski viņš dzīvo no šīs maizes. Ir divu veidu maizes. Svētais Gars, Svētais Gars, kas ir tevī, saka “āmen” uz katru Dieva Vārdu, ja tas ir Svētais Gars. Tagad es gribu jums kaut ko pajautāt. Tas ir diezgan kutinošs brīdis.

187 Kad es biju bērns, mamma man mēdza dot rīcineļļu. Un es...es joprojām nevaru ciest tās smaržu. Saprotat? Mēs uzaugām nabadzībā, un mamma vārīja kažokādas un kausēja no tām taukus. Mēs tās dabūjām pie...no vecas māsas, vārdā Gudvīna, kurai tur bija ceptuve, un viņa tur cepa šķiņķus un citas lietas un kausēja no tām taukus. Mēs dabūjām miltus un ņēmām tos taukus un pārējo, un cepām sev kukurūzas maizi. Un mums bija trūcīga ēšana, nav brīnums, ka mums bija nepietiekams uzturs un tā tālāk, nepietiekamība. Bet tad katru sestdienas vakaru mamma... Mums nebija pareiza veida ēdiens, tāpēc viņa lika mums visiem dzert lielu rīcineļļas devu. Un es...es vienkārši aizspiedu sev degunu un kliezdu, es teicu: “Mammu, man no tās metas slikta dūša.” Viņa teica: “Ja tev no tās nepaliek slikta dūša, tad tev no tās nebūs nekāda labuma.” Tāpēc...tāpēc varbūt tas darbosies šādi. Lūk, kā...

188 Es jums kaut ko pajautāšu. Kā var vīrietis vai sieviete, kas apgalvo, ka ir piepildīti ar Svēto Garu, kurš ir Vārds (vai pareizi?), un kā jūs varat būt tā Svētā Gara miesa, kurš ir padarījis jūs par daļu no Viņa, lai atspoguļotu jūsu perioda Evaņģēliju, bet noliegt Vārdu, ko Viņš uzrakstīja?

189 Man ir vienalga, cik labs tu esi. Nu, es varu aizvest jūs uz Āfriku pie tur dzīvojošajiem hotentotiem un parādīt jums tādu dzīvi, ko kristieši nevar pārspēt. Pat, ja viņi tiktu pieķerti laulības pārkāpšanā...ja kāda no sievietēm pirms precībām...jauna sieviete, viņai vispirms ir jāpārbauda viņas jaunavība. Ja viņa tiek atzīta par vainīgu, tad viņai jāpasaka, kurš vīrietis to izdarīja, un viņi abi kopā tiek nogalināti. Kā būtu, ja tas notiktu Savienotajās Valstīs? Kurš apglabātu visus tos līķus, saprotiet? Tā...tā ka, te nu tas ir, redziet. Un tie ir pagāni, redziet, kāda morāle. Saprotiet, tāpēc tu nevari spriest pēc tā. Mūsu brālis no Indijas var pateikt jums, ka muhamedāņi, iespējams, dzīvo daudz labāku dzīvi, nekā mēs varam pat iedomāties.

190 Bet kas tas ir? Tieši Vārds ir tas, kas pārbauda. Tie farizeji bija divreiz pazemīgāki par Jēzu. Viņš staigāja apkārt, raustīdams gabalos viņu draudzes un mezdams viņus ārā, un daudzīdams viņus, un visu ko tādu.

191 Un tas dievbijīgais vecais priesteris, ziniet, nu, kurš bija... Ja es šorīt rīkotu sanāksmi pret Viņu, es pajautātu: Kurš atnāca pie tevis, kad tu biji slims, un lūdza par tevi? “Tas dievbijīgais, vecais priesteris.” Kurš aizdeva tētīm to naudu, kad viņa raža gāja bojā? “Tas dievbijīgais, vecais priesteris.” Kurš veltīja tevi Dievam kalpošanas dzīvei? “Tas dievbijīgais, vecais priesteris.” Kurš tas bija, kad tu sēdēji cietumā, kas atnāca un apciemoja tevi? “Tas dievbijīgais, vecais priesteris.” Un tas jaunais atkritējs, ko sauc par Jēzu, ko viņš dara? Saucā tavu mācītāju par “čūsku”! Saprotat? Saprotiet, ne jau pēc augļiem. Bet pēc Vārda.

192 “Cilvēks nedzīvos no augļiem vien, bet no katra Vārda, kas iziet no Dieva mutes.”

193 Un Viņš bija tas Vārds. Viņi vienkārši nespēja to ieraudzīt. Tieši tas Viņam bija jādara. Viņi nespēja to ieraudzīt, jo viņi nebija iepriekšnolemti to ieraudzīt. Sacīja: “Jūs nevarat atnākt pie Manis.” Paskatieties uz tiem nabaga ebrejiem, viņu acis bija padarītas aklas. Protams, to izdarīja Viņš. Viņš pats padarīja viņus aklus.

194 Iedomājieties, kā būtu būt padarītam aklam. Labāk esiet pateicīgi Dievam par to redzi, kas jums ļauj redzēt Rakstus. Un tā, ievērojiet.

195 Un tā, Viņš...Viņš bija tas Vārds. Lūk, pēc tam Viņš tika pārbaudīts. Jēzus pārbaude. Lūk, kam ejam cauri mēs.

196 Saprotiet, kad kāds saka: “Nu, tas bija citam periodam,” tas neatspoguļo Vārdu, jo Bībele saka, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Kā gan Svētais Gars tevī varētu sacīt, ka tu esi piepildīts ar Svēto Garu?

197 Nu, vai es varu jūs mazliet aizskart? [Sanākšme saka: “Āmen.”-Tulk.] Vai neiebilstat? Paceliet rokas. Vai jūs uz mani nedusmosieties? [“Nē.”] Ja jūs to darīsiet, tad jums tas ir vajadzīgs.

198 Kā jūs, sievietes ar īsi apgrieztiem matiem, varat man stāstīt, ka jūs esat piepildītas ar Svēto Garu? Viens Vārds! “Ak, es runāju mēlēs.” Tam nav nekādas nozīmes. Es esmu redzējis burvjus, kas runā mēlēs, izskaidro, skaļi gavilē garā, dejo garā.

199 Kā jūs, vīrieši, varat saukt sevi par mājas galvu un ļaut savai sievai valkāt šortus un uzvesties tā, kā viņa uzvedas, saucot sevi par kristiešiem?

200 Kā jūs, mācītāji, vispār varat stāvēt Dieva priekšā, kad notiek šādas lietas, piekāpjoties un neprotestējot pret to? Jūs nevarat viņus piespiest to darīt. Bet, ja jūs sāksiet šādi sludināt, jūs pārāk ilgi tajā seminārā vai tajā grupā neturēs. Jums būs jāmeklē sadarbība kaut kur citur. Jau pēc brītiņa mēs par to parunāsim, ja Tas Kungs ļaus. Saprotat?

201 Bet te nu tas ir. Ne...es negribu jūs aizskart. Es jūs mīlu. Tas ir tas iemesls. Ja tu peldētu pa upi un es redzētu, ka tu noslīksi, es būtu nožēlojams cilvēks, ja es sacītu: “Nu, esi labs cilvēks, dārgumiņ.” Labāk viņus brīdini. Pareizi. Pasaki viņiem!

202 Kā es nesen sacīju: ja es esmu kristietis, tad man ir jābūt identificētam ar katru Bībeles personāžu. Man bija jāstāv kopā ar Noasu un jāsludina kopā ar viņu tajās dienās, un jābrīdina tos cilvēkus. Tā tas ir. Man bija jāstāv uz Karmela kalna kopā ar Eliju, kurš bija viens. Man bija jāstāv Golgātā un jātiek sistam krustā sev un savām domām kopā ar Viņu. Bet pēc tam es atkal uzcēlos kopā ar Viņu Lieldienās, triumfēdams pār visām lietām; pacelts Viņā virs visa šīs pasaules miesīgā miesiskuma.

203 Ievērojiet, tad tas neatspoguļo Vārdu, nē, tas neapstiprina to. Lūk, bet, ja jūs ticat Vārdam, tad Dievs Pats to apstiprinās, kā Viņš to izdarīja šeit Jēzū.

204 Vārds “maize” vienmēr nozīmē, ka tā ir ēšanai. “Un cilvēks nedzīvos tikai no maizes, kāda ir šī maize, bet no katra Vārda.” Tāpēc tas ir šis Vārds-maize (paturiet to prātā), tā ir tā Maize, ar kuru draudze ir barojusies visu periodu laikā, kas bija tā apslēptā Manna tikai un vienīgi uzvarētājam. Tā ir teikts Atklāsmes grāmatā. Lūk, man nav laika to visu izskaidrot, jo man droši vien ir vēl apmēram trīsdesmit minūtes. Bet, paskatieties, kad tā svētā...kad tā svētā manna krita no debesīm, kas bija Svētā Gara līdzība... Jūs tam piekritīsiet.

205 Dievs pateica Mozum iziet ārā un savākt pilnu gomeru ar to, un ielikt to vissvētākajā vietā. Jo, ja viņi neielika to vissvētākajā vietā, tā sabojājās. Vai pareizi? Tajā iemetās tārpī. Lūk, Viņš sacīja: “Bet ieliec to vissvētākajā vietā, šajā gomerā, lai katra paaudze...” kas nāks pēc tās priesterības, kad cilvēks ir gatavs kļūt par priesteri, lai kalpotu Vārdam, pirmā lieta, kas viņam ir jādara pēc tam, kad viņš ir ordinēts, ir jāieiet iekšā un jāpaņem sauja tās oriģinālās mannas un jāapēd tā.

206 Tas simbolizēja to gaismu Viņa rokā jaunajā draudzes periodā, kas atspoguļoja Viņa gaismu, mannu; un tikai tas cilvēks, kurš ir pilnīgi uzvarējis, tas cilvēks, kurš patiešām nostājas un atmet malā visu pārējo, izņemot Vārdu... Un Vārds ir tā manna. Ak vai, tas ir Jēzus! “Cilvēks dzīvos no katra Vārda, kas iziet no Dieva mutes.” Tā ir tā apslēptā Manna uzvarētājam, kas bija nolikta ikvienai...ikvienai sekojošajai priesterībai.

207 Teoloģijas skolas jau sen ir iemainījušas šo svētīto lietu pret lēcu zupu. Pilnīgi precīzi. Tieši tā.

208 Tāpat kā izdarīja Ēsavs. Lūk, Ēsavs kā cilvēks bija morāli labāks par Jēkabu, taču viņam nebija cieņas pret savu pirmdzimtību, kas bija Vārds. Cik daudzi no jums to zina, ka pirmdzimtība bija Vārds, apsoliņums vecākajam dēlam? Bet viņš bija labs cilvēks, tikumīgs cilvēks, kā...ak, kā šodienas formālais kristietis, labs cilvēks. Viņš nemeloja. Viņš nezaga. Viņš izturējās labi pret savu tēvu. Viņš to visu darīja. Taču, redziet, viņa pirmdzimtība, viņš teica, ka viņam tā nerūp. “Kāda gan tam ir nozīme? Es tik un tā esmu izraēlietis. Redzi, es tik un tā viņiem piederu.” Bet skaitījās tieši viņa pirmdzimtība, saprotiet. Viņa dabiskais bija kārtībā, bet viņa garīgais bija pilnīgi nepareizs.

209 Tā tas ir arī šodien, zupa: sajauc kopā pasauli un draudzi, no visa pa druskai; bingo ballītes, dejas, visāda veida nekārtības draudzē, sievietes ar īsi apgrieztiem matiem, valkā šortus.

Nu, jūs sakāt: “Brāli Branham, tādu sīkumu dēļ?”

210 Tas ir viens no Vārdiem, jo Bībelē ir teikts, ka tas ir nepareizi, ja sieviete griež matus. Tā tas ir. Ja viņa to dara, tad kā viņa ieies? Saprotat? Vienkārši pajautājiet, jebkurš sludinātājs jums pateiks, ka Vārds tā saka. Redziet: “Viņa apkauno savu galvu,” viņa apkauno savu vīru. No viņas būtu jāšķiras. Pilnīgi pareizi. “Jo tā, kas apgriež matus, lai viņa arī apcērpas, noskujas.” Saprotiet, caur to tas kļūst redzams. Nevis vienkārši īsi apgriezti, Dievs to šādi nevēlas. Tas ir tas misters “Pavīdu”. Nespēlēties ar to. Vai nu tu nogriez tos visus, vai arī ļauj tiem augt, lūk, ko saka Dievs. Jebkurš Evaņģēlija kalps zina, ka tā ir patiesība, neatkarīgi no tā, vai jūs to sakāt vai nē. Bet tā ir patiesība. Saprotat? Nu, kāda jēga no tā, ja jūs darīsiet to visu pārējo, bet šo izlaižat?

211 Kas? Tevī joprojām ir mazliet pasaulīgā stila, cenšoties rīkoties kaut nedaudz līdzīgi tām citām draudzēm. Lūk, kad tieši Israēls iekļuva nepatīkšanās. Lūk, kad viņi nomira. Lūk, kad Ādams nonāca nepatīkšanās. Lūk, kad tie visi citi nonāca nepatīkšanās. Tikai viens vārds, nekas cits nav vajadzīgs, tikai viens punkts. Zupa, sajaukts kopā ar pasauli! Nedaudz no pasaules, nedaudz no Holivudas, nedaudz no draudzes, nedaudz no teoloģijas, un ko tu iegūsti?

212 Ievērojiet, ja sātanam tas neizdosies, tad viņš izmēģinās savu otro shēmu, lai panāktu, ka tu apšaubi Vārdu, viņš...un dodies uz semināru. Viņš izmēģinās nākošo shēmu. Un tā, lūk, kur jums ir jābūt ļoti uzmanīgiem, un, lūdzu, vienkārši pasēdīet, vienkārši vēl piecas minūtes par šo daļu. Tad viņš izdara jums pārdabisku piedāvājumu. Es pie tā visa atgriezīšos, tieši pirms mēs beigsim. Viņš izdara... Redziet, ja viņš nespēs aizvest tevi no Vārda ar kārdināšanu: “Nē, es palikšu pie Vārda,” tad viņš piedāvās tev pārdabisko.

213 Viņš teica: “Es tev kaut ko pateikšu. Uzkāp šeit augšā un meties lejā no tempļa, un atkal uzcelies augšā. Saproti, parādi cilvēkiem, ka Tu vari izdarīt kaut ko pārdabisku.”

214 Ak, kā viņš viņus uz tā uzķer! Un tā, pavērojiet to, tas ir tas. Pavērojiet, kad jūs nonākat līdz galam, kad nāk šis kārdinājums... Varbūt Viņš ļaus kādam no jums runāt mēlēs, domāt, ka tu to dabūji. Saprotat? Vai varbūt viņš pat ļaus tev pravietot, lai gan tas nebūs saskaņā ar Vārdu. Es esmu redzējis cilvēkus, kas pieceļas un pravieto, un ir pretrunā ar Vārdu, kā austrumi pret rietumiem.

Saprotat? Tieši Vārds ir tas, no kā jūs dzīvojat. Tās pārdabiskās dāvanas, sātans var izdalīt tās vienkārši saujam. Protams. Tas nenozīmē pilnīgi neko.

215 Vai tad Jēzus neteica: “Daudzi nāks pie Manis tanī dienā un sacīs: 'Kungs, vai es neesmu pravietojis Tavā Vārdā? Es Tavā Vārdā esmu izdzinis ļaunos garus. Es esmu darījis varenus darbus. Es esmu bijis liels cilvēks tajā organizācijā. Es esmu darījis visas šīs lietas, šīs lietas.’” Viņš sacīs: “Atkāpieties no Manis, jūs, netaisnības darītāji!”

216 Kas ir netaisnība? Tas ir tad, kad tu zini, ka tas ir pareizi, un tu to atzīsti, bet tu to nedari, savā sirdī. Kad tu zini, ka Bībele māca kaut ko konkrētu, bet tu to nedari, tad tā ir netaisnība. Un Dāvids sacīja: “Ja es slēpšu netaisnību savā sirdī, tad Dievs pat neuzklaus manu lūgšanu.” Vai tā ir patiesība? Vai tā ir Bībele? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Nu, protams, tas nevarētu jūs sadusmot, redziet. Jēzus sacīja, ka: “Daudzi nāks pie Manis tanī dienā un sacīs: 'Es esmu darījis visas tās lietas,' bet Es sacīšu: 'Atkāpieties, jūs, netaisnības darītāji!’”

217 Tas pats, ko izdarīja Ādams, Ādams sacīja: “Kungs, es izdarīju *to*, es izdarīju *šito*.” Izņemot vienu Vārdu, saprotiet, pietika ar vienu Vārdu, nekas cits nav vajadzīgs, vienkārši nepaklausība vienam Vārdam.

218 Jā, varbūt pravieto pretēji Vārdam. Bet tagad, tiklīdz viņš saņem to pārdabisko dāvanu, viņš ir pilnīgi aizrāvis ar to troksni, ar tā visa burvību. “Slava Dievam, es aizlūdzu par *tādu un tādu*, viņš piecēlās un aizgāja! Aleluja, es varu runāt mēlēs! Un kāds tās iztulko, tā ir īstena patiesība.”

219 Pāvils sacīja: “Es varu runāt cilvēku un eņģeļu mēlē un tomēr būt nekas. Man var būt ticība, lai pārvietotu kalnus, un es joprojām esmu nekas.” Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Pareizi.”-Tulk.]

220 Bet, saprotiet, viņš jums to piedāvās. Ak, pentakostu ļaudis, es jūs mīlu, citādāk es nebūtu ar jums. Tieši šeit jūs esat cietuši neveiksmi, saprotiet. Skatieties uz Vārdu, nevis uz dāvanu. Skatieties uz dāvinātāju, ieraugiet, no kurienes... ieraugiet, no kurienes tas nāk, saprotiet. Viņš ir pilnībā aizrāvis, viņš dejo garā, ak... [Pārtraukums lentes ierakstā-Tulk.] ...vienīgā lieta. Viņam apkārt ir tik daudz cilvēku, un visi aicina viņu uz šejieni un turieni, un viņš aizmirst Vārdu.

221 Ak, tu esi ļoti populārs, kamēr vien tu turies maliņā no tā Vārda. Bet, ja tu reiz ieiesi Vārdā, paskaties, kas ar tevi sadarbosies tad. Saprotat? Pavēro, kas notiks tad. Mēs nonāksim pie tā pēc brītiņa, citā dabas stadijā. Saprotiet, pavēro, kam...kam tu būsi vajadzīgs tad – nevienam. “O-o, nepieskaries Tam!” Tāpat kā viena asociācija, kas pirms dažām nedēļām sanāca šeit un aizliedza man...jebkuram kalpotājam, kurš ierodas pilsētā, no pilnā Evaņģēlija, pie kura es pilsētā lūgšos par viņu slimniekiem, ka viņš tiks pilnībā izslēgts no tās asociācijas. Ļoti labi, jo es lūdzos par slimniekiem. Ļoti labi. Saka: “Neklausieties to!” Bet tur ir Vārds, kas ir apstiprināts.

222 Tieši to pašu viņi izdarīja ar mūsu Kungu. Tieši to pašu viņi darīja ar katru cilvēku katrā periodā. Tieši to viņi izdarīja ar Luteru, Vesliju un visiem. Tieši to viņi izdarīja arī ar jums, sākumā, tagad jūs esat atgriezušies tajos pašos dubļos, no kuriem jūs iznācāt. Ievērojiet, kā...tas vienmēr ir bijis tāpat. Tas nekad nav mainījies, sātans dara to pašu.

223 Lūk, viņš ir tik ļoti aizrāvis ar tās burvības kņadu un tā tālāk, ka, ak, viņš pat nepievērš nekādu uzmanību Vārdam. “Ak, brāli, brālis *tāds un tāds* pateica *to un to*, un man ir jāiet uz turieni. Es...” Redziet, viņš ir tik ļoti aizrāvis, viņš pat nepamana to. Vai tas ir pēc Vārda vai nav pēc Vārda, tam nav nekādas nozīmes. “Tie visi pārējie sacīja, ka tas ir labi, tāpēc Tam nav nekādas nozīmes.” Tā konfesija saka: “Puis, tev tas ir, neļauj nevienam tev kaut ko iestāstīt!” Kas tev ir? Saprotat? Ievērojiet.

224 Sātans vienmēr bija, pat toreiz...pamaniem, kā viņš šeit skaisti iesaiņoja Vārdu. Pat par šo pārdabisko, ko viņš mēģināja piedabūt Jēzu izdarīt (pārdabisko, saprotiet, lai būtu pārdabiskais), kā būtu, ja Jēzus būtu viņu paklausījis? Viņš teica: “Nu, pagaidi. Tu gribi palikt pie Vārda, vai ne? Tu gribi palikt pie Vārda?” Sacīja: “Ir rakstīts: Viņš pavēlēs Saviem eņģeļiem par šo lietu. Ikreiz, kad Tava kāja atdauzīsies pret akmeni, viņi Tevi nesīs.” Bet Viņš nedauzīja savu kāju ne pret kādu akmeni. Saprotat? Skatieties. Kā būtu, ja Viņš būtu uz tā uzķēries? Viņš... Vai jūs pamanījāt, es

nekad neesmu teicis, ka viņš citēja Vārdu; viņš iesaiņoja to, pārklāja to, gluži kā kūku pārlej ar glazūru; pārklāja to, nobalsināja to, saprotiet, Tas nebija savā pareizajā vietā.

225 Tieši to viņi cenšas pateikt šodien, cenšas to nobalsināt, bet jūs nevarat sasaistīt to ar pārējiem Rakstiem. Tam ir jābūt visam: “Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Saprotiet, lai cik ļoti jūs censtos pārklāt Vārdu, tam nav...

226 Tas ir jācītē tieši tā, kā Viņš to ir teicis. Un, ja Tas ir citēts pareizi, tad Viņš apstiprinās, ka tas tā ir tavā dzīvē. “Tā visi cilvēki zinās, ka jūs esat rakstītas vēstules, ko lasa Dievs.” Rakstītā vēstule ir šī “Bībele”. Vai pareizi? Vēstule ir Bībele. Un tu esi sarakstīta Bībele, kas atspoguļo Viņa Vārdu, atkal tas pilnīgais cilvēks, Dievā.

Bet Jēzus sacīja: “Bet ir arī rakstīts.” Saprotat?

227 Bet pamaniet, ka Ieva tajā pašā stadijā bija aizrāvusies ar savu pārdabisko izpratni, viņai bija teoloģiska pieredze. Viņas izglītība bija augstāka par jebkuru tās valsts teologu tajā laikā. Saprotiet, viņa bija tik ļoti aizrāvusies, ka viņa to nezināja. Viņa zināja, ka viņai bija kaut kas, kā Ādamam nekad nebija bijis. Varbūt, ka tagad viņa varēs pār viņu valdīt, jo viņa zināja vairāk par to, nekā viņas Ādams. Pavērojiet, ko viņu Ādami dara šodien. Viņa saprata atšķirību starp labo un ļauno, lieliska patiesības izglītība. Tā tas ir. Viņai bija lieliska patiesības izglītība, kuru viņa iepriekš nezināja, un tā bija Dieva patiesība. Bet viņa bija mirusi, jo pārkāpa Vārdu. Jā, viņai bija izglītība, ļoti labi.

228 Tāpat arī seminārs iedod tev teoloģisku pieredzi, ka tu vari citēt katru personāžu no Vecās Derības vai Jaunās. Bet esi uzmanīgs, ko tu dari, vai tieši tur tu nepārkāp Vārdu, ja tu dari, vienkārši saki: “Nu, tas bija viņiem.” Nē, tas ir domāts tev, ikvienam, kurš grib! Saprotat? Saprotat? Esiet uzmanīgi. “Ak, tas bija draudzei senajos laikos.” Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi! Viņai bija lieliska izglītība, un tomēr viņa bija mirusi grēkā un pārkāpumos.

229 Tagad sātana trešā shēma. Mēs to aplūkosim ātri, jo mēs nevēlamies aizņemt vairāk laika nekā paredzēts, varbūt vēl piecpadsmit, divdesmit minūtes, ja vēlaties turpināt tik ilgi. Tātad, ievērojiet viņa trešo shēmu, viņa...tas ir, viņa trešo kārdinājumu. Ja tie pārējie nenostādāja, tad šis nostādās, saprotiet. Tagad viņš piedāvā tev amatu draudzē, tāpat kā viņš izdarīja Jēzum. “Es došu Tev pasauli. Tu būsi ķēniņš, es Tevi par tādu padarīšu. Viņi visi pieder man, tāpēc es atdošu to Tev.”

230 Kurš var padarīt cilvēku par kalpotāju? Kurš var dot cilvēkam dāvanu, uzliekot viņam rokas? “Dievs ir iecēlis draudzē!” Saprotat? Vai redzat, kā viņi sagroza Vārdu? Tāpat kā tagad Ieva ar savām jaunajām zināšanām, atziņu, viņa valdīja pār Ādamu. Viņa varēja darīt, ko vien gribēja, saprotiet, tiklīdz viņa panāca, ka Ādams to pieņēma.

231 Un...bet, kad viņš pienāca pie Jēzus, Viņš to nepieņēma. Viņš sacīja: “Atkāpies no Manis, sātan!” Citiem vārdiem sakot, es negribu to nepareizi citēt, bet tikai piebildīšu tam: “Ir rakstīts, ka katrs cilvēks dzīvos ar katru Dieva Vārdu, nevis ar tavu piedāvājumu: 'Es ielikšu tevi par galveno uzraugu, par prezbiteri vai diakonu, vai arī es ļaušu tev spēlēt klavieres, māsa.' Redziet, visi šie piedāvājumi: 'Tu esi ļoti populārs cilvēks, un mums ir vajadzīgs tavš talants mūsu draudzē.'” Saprotiet, atgriezieties pie Vārda!

232 Viņa varēja valdīt pār viņu jeb mācīt viņu, tāpat kā jauniņie šodien. Tieši tādā veidā viņi dara to šodien, lai kļūtu par teoloģijas doktoru, štata prezbiteri, uzraugu, reģionālo vadītāju vai kaut ko tamlīdzīgu.

233 Cik ļoti tas atšķiras no Jēzus! Viņš turējās pie Vārda. Lūk, nākamajās dažās minūtēs es gribu pierādīt visu šo lietu patiesumu, saprotiet, gan ar dabu, gan ar Vārdu, salikt to kopā. Tas pierāda, ka Viņš bija Vārds, tapis miesa, lai būtu maize. Viņš bija Vārds, tapis par miesu. Jo Viņš atspoguļoja ko? Tikai Vārdu.

234 Ja tu esi rakstīta vēstule, tu atspoguļo tikai Vārdu; nevis to, ko saka seminārs, ko saka kāds cits; ko par to domā Džonsas kundze, ko par to domā *tāds un tāds* doktors, bet ko par to teica Dievs. “Lai katrs cilvēka vārds ir meli, bet Mans ir patiesība! Ikviens, kas pārkāps vismazāko no šiem

baušļiem un iemācīs to cilvēkiem! Ikviens, kas no šīs Grāmatas atņems kaut vienu vārdu vai pieliks tai kaut vienu vārdu! Cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra Vārda, kas iziet no Dieva mutes.” Dzīvot mūžīgi no šī Vārda!

235 Tieši tāpat, kā tur jums ir vajadzīga mirusi matērija, lai varētu no tās dzīvot, tāpat jums ir vajadzīgs Kristus, lai dzīvotu no tā šeit, citādi jūs mirsiet. Un kas ir Kristus? “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū.”

236 Un tu esi tāda pati rakstīta vēstule, viena vienam periodam un viena citam – tā konkrētā laika gaismai, bet viņi nespēj to ieraudzīt. Tu atspoguļo tikai to.

237 Citi ir apstājušies, gan tikai vienā...ir cietuši neveiksmi tikai vienā punktā; bet Viņam tā nebija. Un, kā es teicu, Atklāsmes 22:18 Viņš sacīja: “Ikviens, kas tam pieliks!”

238 Lūk, tagad klausieties ļoti uzmanīgi. Mateja 24:24 ir tik satriecoši, ka viņi... “Šajās pēdējās dienās,” teica Jēzus, “ar to tiks gandrīz pievilti paši izredzētie.” Pavērojiet tos garus. “Pēdējās dienās,” lūk, šai Rakstu vietai ir jāpiepildās. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Lūk, tur ir teikts: “Pēdējās dienās paši izredzētie, iepriekšnolemtie, izredzētie uz to, tiks pievilti...” Tas ir tik nevainojami, tas ir tik ļoti Bībeliski, un izskatās tik pievilcīgi un skaidri, ka jūs tajā nevarat saskatīt nevienu trūkumu, tomēr tikai izredzētie no tā izbēgs. Nu, tieši to teica Jēzus. Vai jūs tam ticat? [“Āmen.”] “Pieviltu pašus izredzētos, ja tas būtu iespējams.”

239 “Tas taču ir pilnībā pēc Rakstiem, to var redzēt ar neapbruņotu aci.” Bet, saprotiet, tas nav tas. Jēzus... Tiem farizejiem bija tie Raksti, tik pilnīgi, cik vien iespējams, bet saskaņā ar viņu pašu skaidrojumu.

240 Kā gan viņi varēja zināt, ka Viņš nekļūdās? Tāpēc, ka Dievs apstiprināja katru vārdu, ko Viņš bija apsollis Viņam tajā periodā. Tieši tāpēc viņi zināja, ka Viņš ir Mesija. Saprotat?

241 Lūk, ievērojiet, “ja tas būtu iespējams,” šajās dienās. Tikai viens Vārds, ir vajadzīgs viens Vārds. Tas bija viss, ko sātanam vajadzēja iedot Ādamam, vienkārši pieķert viņu uz viena Vārda. Tas ir viss, kas viņam ir vajadzīgs šodien – tik vien, kā sagrozīt vienu lietu. Tas ir viss, tas ir viss, kas viņam ir vajadzīgs. Nu, jūs zināt, ka tā ir patiesība. Pievienot vienu vai atņemt vienu, tā ir pilnīga neizdošanās. Katra daļiņa, “katrs Dieva Vārds”! Tagad padomājiet par visiem tiem semināru skaidrojumiem, kur ikviens atšķiras no tā otra.

242 Kaut kur ir jābūt Patiesībai, un tā ir šī, Bībele. Lūk, Jēzus teica...

243 Jūs teiksiet: “Nu, brāli Branham, viņiem ir vislieliskākā pielūgsmē.”

244 Jēzus teica: “Velti viņi Mani pielūdz, mācīdami kā mācību cilvēka teoloģiju,” nevis Vārdu, cilvēku, viņa paša saprašanu par izskaidrotu Vārdu.

245 Kā es jau esmu teicis, Dievam nav vajadzīgs nekāds skaidrotājs. Viņš pats izskaidro katru Vārdu. Saprotiet, jums nav vajadzīgs, lai kāds jums to izskaidro, Dievs izskaidro to jums, kad jūs gribat to pieņemt. Saprotiet, tā ir tā dzīvība, tā ir pati dzīvība.

246 Jēzus teica: “Velti viņi Mani pielūdz.” Viņi patiešām pielūdz Dievu. Pašā sākumā Kains patiešām pielūdza Dievu. “Bet velti viņi Mani pielūdz.” Ko nozīmē *velti*? “No tā nav nekāda labuma.”

247 Viņi varbūt pateiks: “Nu, es daru *to*. Es dejuju garā. Es...es runāju mēlēs. Es pravietoju. Es sludinu Evaņģēliju,” bet neļauj augt saviem matiem, nedari kaut ko vienu, un paskaties, kas notiks – tas Gars nekavējoties no tevis aizies. Tieši tas ir noticis ar mūsu draudzēm, tās ir cietušas neveiksmi.

248 “Velti Mani pielūdz.” Ak, tā ir lieliska pielūgsmē. Bet velti viņi Mani pielūdz, mācīdami cilvēku baušļus kā mācību.”

249 Tie farizeji bija apmācīti teologi. Nemaz neuzdrošinieties sacīt, ka tas, kas mums ir šodien, varētu viņiem līdzināties. Nepavisam ne. Viņi zināja vienu vārdu...katru vārdu, tieši tā, kā tas bija rakstīts, bet viņi pielūdza velti. Aizdomājieties par to, “velti”; lielas, smalkas skolas un semināri, un

skolotāji, un jaunieši un viss kas tāds, bet pazuduši!

250 Tāpat kā tuksnesī, Viņš teica: “Viņi visi ēda mannu no tās garīgās klints tuksnesī...viņi visi dzēra no tās klints (tā es gribēju teikt), un viņi visi ēda mannu no tās.” Un Jēzus sacīja: “Un viņi visi, ikviens, ir miruši.” *Nāve* nozīmē “Mūžīgi atdalīti.” Kāpēc? Jo viņi nespēja noticēt Dieva apsolījumam.

251 Ak, man ļoti nepatīk jūs tā aizturēt, bet man tas vienkārši ir jāpasaka. Klausieties, tas neaizņems man pat minūti. Katrs no šiem cilvēkiem iznāca, būdams zem tā uguns staba, viņi izgāja tuksnesī, ticēdami Dievam maršēja uz priekšu. Bet, kad viņi sastapās ar šķērslī, kad...kad tie desmit atgriezās atpakaļ un teica: “Mēs nevaram ieņemt šo zemi. Ak, vai, tur ir tādi milži! Tie ir *tādi* un *tādi*, un *šitādi*. Viņi vienkārši... Mēs nevaram to izdarīt. Tas nav iespējams.”

252 Bet ko darīja Kālebs un Jozua? Viņi mierināja tautu. Viņi teica: “Mēs esam vairāk nekā spējīgi to ieņemt.” Kāpēc? Tie cilvēki skatījās uz to, ko viņi redzēja, saprotiet, skatījās uz to, ko viņi varēja redzēt. Bet Kālebs un Jozua skatījās uz Dieva apsolījumu. Dievs pateica: “Es esmu iedevis jums šo zemi. Ejiet un ieņemiet to!”

253 Un tā, Ebrejiem 6. nodaļa, ja es spēšu to citēt: “Jo nav iespējams tiem, kas reiz bija apgaismoti un ir baudījuši Svēto Garu, nākamās pasaules spēku, ja viņi atkal atkrīt, noliedz, aiziet projām...”

254 Kā tie puīši tur atnāca un ēda tās vīnogas no tās citas zemes, stāvēja tur; bet, kad nonāca līdz tālākai sekošanai Vārdam, viņi sacīja: “Mēs nevaram to izdarīt.” Un viņi nomira tuksnesī.

255 Tieši pie tā esam nonākuši mēs. Mēs nogaršojām labo Dieva Vārdu, bet pilno apsolījumu: “Nē, nē, mēs nevaram to izdarīt, saprotat, jo doktors *tāds un tāds* vai kāds cits saka, ka mēs nevaram. Tas bija apustuļiem. Tas bija cits laiks.” Tur jūs mirstat.

256 Saprotiet, visi Raksti ir savstarpēji saistīti, katrs to Vārds ir savstarpēji saistīts. Un to nevar iedot neviena cilvēka radīta teorija, sistēma vai kas cits. Tas tiek atklāts tikai caur Svēto Garu. Jēzus sacīja: “Tēvs, Es pateicos Tev, ka Tu esi apslēpis visas šīs lietas gudrajiem un prātīgajiem un atklājis tās zīdaiņiem, kas mācīsies.”

257 Tagad ātri pāriesim pie nākamās domas, ja mums sanāks. “Velti viņi Mani pielūdz.” Tie farizeji, apmācīti, ak, morāli pareizi, bet Jēzus sauca viņus par “ļauņiem gariem”. Tiem mācītajiem teologiem Jēzus sacīja: “Jūs esat velni, un jūs darīsiet sava tēva darbus.” Sacīja: “Jūs rotājat praviešu kapenes, bet jūsu tēvi tajā pašā laikā... Šie pravieši nāca, lai sagrautu šīs reliģiskās sistēmas.” Tieši to viņi darīja. Pravieši!

258 Pie kā nāk Vārds, pie teologa vai pie pravieša? [Sanāksme saka: “Pie pravieša.”-Tulk.] Nevis pie teologiem un pie skolām. Tas nāk pie pravieša, vienmēr. Dievs nekad nemaina Savu sistēmu, nekad. Vienmēr tāpat, vienmēr! Nevis pie grupas, bet pie indivīda! Nekad pie kādas grupas; pie indivīda, tieši tā, pie pravieša. Un viņi teica...

259 Jēzus sacīja: “Jūs rotājat praviešu kapenes, bet viņus tur iedzina jūsu tēvi.” Un viņi dara tieši to pašu, atradamiēs sātana semināra aklumā. Saprotat?

260 Un tagad, pentakosti, nebāziet savu degunu tajā Pasaules draudžu padomē. Lūk, jūs, kalpotāji, kas esat šeit, uzrakstiet galvenajai pārvaldei, tiem cilvēkiem. Nu, asamblejām un daudziem no viņiem nevajag rakstīt, jo viņi jau ir no tā atteikušies, viņi nevēlas ar to neko kopīgu. Un arī jūs, baptistu brāļi, nebāziet tur savu galvu. Vai tad jūs neredzat, ka tā ir precīzi tā zvēra zīme, kas tuvojas? Jūs zināt, kas to visu norīs, ja jūs kaut ko zināt par Rakstiem. Ja Vārds atspoguļo Sevi jūsos, turieties tālāk no tā. Jūsu konfesija tajā ieies. Un jums tas būs jādara, vai arī jāatstāj jūsu konfesija. Jūs nevarat būt konfesija un palikt šādi, jo jums nāksies vai nu iestāties, vai arī palikt ārpusē.

261 Tad jūs vairs neesat organizācija, tad jūs esat parādījuši, kas jūs esat. Precīzi. Lai Dievs jūs svētī, ja jūs to darāt. Grūti pateikt, cik daudzi to izdarīs. Bet daži, bez šaubām, izdarīs. Tieši tā.

262 Pievilti, un Jēzus nosauca viņus par “ļauņajiem gariem”. Bet, kad Jēzus tur stāvēja, (ko?) katru kārdinājumu, Viņš apsauca to ar Vārdu un stāvēja tur ar Vārdu. Dievs Viņu apstiprināja.

263 Kā es toreiz, vienvakar sludināju par Mikelandželo. Cik daudzi no jums ir bijuši Forest-Lonā un redzējuši tur Mikelandželo veidoto Mozus monumentu? Tas bija satriecoši, kad es pirmo reizi tur iegāju un ieraudzīju to. Mikelandželo gandrīz visu savu mūžu pavadīja, veidojot... Savā prātā viņš redzēja, kādam...kādam Mozum būtu jāizskatās. Un viņš...viņš gribēja viņu pabeigt pirms savas nāves. Un viņš pavadīja daudzus, daudzus gadus, izgrebjot un nokaļot *šeit*, un atskaldot *šeit*, un slīpējot *šeit*. Līdz visbeidzot, kādu dienu pēc daudziem gadiem, kad viņš bija to pabeidzis, viņš stāvēja tur, lūk, *šādi* ar lupatu rokā. Viņš atkāpās un paskatījās uz to – tā vīzija, kas bija viņa prātā, jau kopš brīža, kad viņš pirmo reizi bija izdzirdējis par Mozu, tam bija jāizskatās šādi. Tur nu tas bija, tas uzplaiksnīja viņa priekšā. Viņa paša darbs viņu tik ļoti iedvesmoja, ka viņš paķēra āmuru, iesita tam pa kāju un iekliedzās: “Runā, Mozu!” Viņš nodomāja, ka šim Mozum ir jārunā – viņš tik ļoti līdzinājās tam, kas bija bijis viņa prātā. Un tas bojājums joprojām ir uz kājas. Tā ir ideāla statuļa, izņemot to nošķelto gabaliņu uz kājas, labās kājas. Apskatiet to Forest-Lonā, tās reprodukciju, kad ieejat pa durvīm. Mikelandželo Mozus, viņa šedevrs, kas apzīmogoja viņa dzīvi.

264 Dievs ir liels Skulptors, pareizi, Viņš uztaisīja cilvēku pēc Sava tēla, lai atspoguļotu Sevi, un Viņš ir Vārds. Un ko Viņš izdarīja? Viņš pārbaudīja Ādamu; viņš izgāzās, Mozus izgāzās, visi pārējie izgāzās. Bet šeit ir Tas pilnīgais, aleluja, (kas tas bija?), neviens cits kā pats Dievs miesā, Vārds, kas atspoguļojās Viņā, darīja redzamu Dieva personas pilnību miesā; nevis kāds pravietis, lai gan Viņš bija pravietis; nevis kāds cilvēks, lai gan Viņš bija cilvēks.

265 Ebreji, nemaz nemēģiniet apgalvot, ka Viņš ir jūsējais. Viņš nebija ne ebrejs, ne pagāns. Viņš bija Dievs. Saprotat? Tu esi tas, kādas ir tavas asinis, saprotiet, un, protams, tu esi miesa. Un Marija, protams, ieņemšanas brīdī Svētais Gars Marijai nedeva nekādas sajūtas. Dievs Tēvs radīja Marijā dīgli...tas ir, olšūnu viņā, un arī Asins šūnu, un tās bija Dieva Asinis.

266 Asinis nāk no vīriešu dzimuma. Tāpēc tās nebija... Hemoglobīnam un asinīm ir jānāk no tēva, jo bērns pat nevar pārņemt savas mātes slimību, piemēram, tuberkulozi. Viņš varētu pārmantot to no mātes elpas, bet...es gribu teikt, nevis pārmantot, bet viņš var ieelpot to un inficēties. Bet viņš nevar to mantot no savas mātes, jo tas nav viņā...viņā, viņš nav savas mātes asinis.

267 Lūk, un Jēzus nebija ne ebreju, ne pagānu asinis, Viņš bija paša Jehovas radītās Asinis. Viņš bija Dieva Asinis. Bībelē ir teikts: “Mēs esam glābti ar Dieva Asinīm.” Nevis ar kāda ebreja asinīm vai pagāna asinīm (tas viss būtu caur seksu), bet tās bija Dieva Asinis.

268 Ievērojiet, lūk, kad Viņš ieraudzīja to Pilnīgo, Viņš iesita Viņam, sabojāja Viņu. Jesaja teica: “Viņš tika ievainots mūsu grēku dēļ, sists mūsu netaisnības dēļ.” Kas Viņš bija? Viņš bija tas pilnīgais Vārds, kas atspoguļojās, lai kļūtu par Maizi, no kuras dzīvos katrs cilvēks. Viņš bija tie Dieva Vārda kvieši, kurus varēja samalt un ielikt četros Evaņģēlijos, sešdesmit sešas grāmatas. Un cilvēks dzīvos no Tā un tikai no Tā, un no katra Tā Vārda. Āmen. Tas bija Mikelandželo šedevrs. Un, kad Dievs ieraudzīja Savu atspulgu Cilvēkā... Viņam bija tas pilnīgais Cilvēks, kas bija radīts pēc Viņa paša tēla. Ak vai, kāds Cilvēks! Viņam bija jānomirst par mums visiem. Mēs varētu pie tā pakavēties, bet mēs to nedarīsim. Viņam bija jānomirst par mums visiem. Un Viņš nomira, Tas pilnīgais, lai mēs, nepilnīgie, varētu kļūt pilnīgi Viņā, apēdot katru Viņa Bībeles Vārdu. Lūk, pēc tam Viņš augšāmcēla Viņu mūsu taisnošanai, lai mums būtu tiesības, kā augšāmceltam Jēzum, kas...Viņš tagad ir šeit, lai kalpotu mums ar katru Dieva Vārdu, no kura mums būtu jādzīvo.

269 Un tā, tagad ātri, un tad mēs beigsim. Un tā, otrā Ieva, līgava.

270 Lūk, pirmais līgavainis, Ādams, bija jāatved cauri garai praviešu un pārējo līnijai, un tad Viņš iznāca pilnīgs, un pēc tam Viņam bija jāmirst, lai kļūtu par maizi tiem visiem pārējiem.

271 Lūk, un kā ir ar Ievu? Viņai ir jādara tas pats. Bet, kad Jēzus atnāca... Atcerieties, Ieva bija sieviete. Draudze Bībelē vienmēr tiek attēlota kā sieviete, jo viņa ir līgava. Lūk, paskatieties, ko viņa izdarīja. Viņa mēģināja pārliecināt Viņu par savu mācību. Kamēr vien viņa sludināja tieši to, kā domāja viņi, Viņš bija lielisks Puisis.

272 Bet kādu dienu Viņš sāka runāt un teica: “Es un Tēvs esam viens.”

273 “Ak, Tu pielīdzini Sevi Dievam, saproti. Ak vai! Mēs vairs negribam ar to Puisi neko kopīgu.”

274 Un visas tās pārējās lietas, kuras Viņš sāka sacīt: “Ja jūs neēdat Cilvēka Dēla miesu...” Kā jūs domājat, ko būtu padomājis kāds tur sēdošais ārsts? Kā jūs domājat, ko būtu domājis jebkurš cilvēks ar parastu domāšanu? “Jums ir jāēd Mana miesa un jādzer Manas Asinis.”

275 Viņi sacīja: “Tas Cilvēks ir vampīrs, nevis kalpotājs. Turieties pa gabalu no tā vīra, viņš ir traks. Turieties no viņa pa gabalu.”

276 Taču tā bija Patiesība. Saprotiet, tā bija Patiesība. “Ja jūs to neēdīsiet, jūs aiziesiet bojā. Jūs visi nomirsiet, ja jūs to neēdīsiet.”

277 Tas pats arī šodien. Tā maize un vīns ir tikai simbols, tikai neapstājieties pie šīm fiziskajām lietām. Jums ir jāēd Kristus, kurš ir Vārds, no kura jūs dzīvojat, “no katra Vārda, kas iziet”, no visas Bībeles, no 1. Mozus līdz Atklāsmes grāmatai.

278 Lūk, otrā Ieva, paskatieties uz viņu. Tāpat kā Viņš, arī viņa tika radīta no jauna Vasarsvētku dienā, piepildīta ar Garu un barota ar Vārdu. Āmen. Nupat es sajutu dievbijību. Es jūtos labi. Tai pirmajai draudzei, tai pirmajai Ievai bija jābūt Kristus līgavai. Cik daudzi no jums var pateikt uz to “āmen”? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Viņai bija jābūt Kristus līgavai. Viņa piedzima Vasarsvētku dienā, nevis Nikejā, Romā; nevis Londonā, Anglijā, un nevis Savienotajās Valstīs; nevis Vācijā pie Lutera, nevis Anglijā pie Veslija; nevis Savienotajās Valstīs pie tā sauktajiem pentakostiem. Viņa piedzima Vasarsvētku dienā. Viņa bija Gara piepildīta. Un viņa bija piepildīta ar Garu un barota ar Vārdu, “ar katru Vārdu, kas iziet no Dieva mutes”. Pat Jūda... Un, ak, viņiem vienkārši vajadzēja to visu uzņemt, vienkārši Vārdu pēc Vārda, īsteni ziedošs augš uz Dieva zemes, kas pārstāvēja Viņu, vēl viens līgavas koks.

279 Viņa apsolījuma Vārds atspoguļoja Viņu viņā. Viņiem bija jāpievērš uzmanība Pēterim un citiem. Tie nebija mācījušies kādā seminārā, un viņi to zināja. Viņi nebija apmeklējuši nevienu Bībeles skolu, kādu teoloģisko semināru. Viņiem nebija nekādas izglītības, jo viņi pat nemācēja uzrakstīt savu vārdu. Bībelē ir teikts: “Viņi bija neizglītoti un vienkārši.” Bet kas notika? Viņi nevarēja nepamanīt, ka tie bija bijuši kopā ar Jēzu, jo tur nu Viņš bija viņos, atspoguļodams Savu apsolījumu. Aleluja! Slava Dievam! Lūk, kas mums ir vajadzīgs šajā periodā. Viņa Vārds atspoguļoja Viņu viņā, draudzē. Viņa dzīvoja no katra vārda, kas iznāca no Dieva mutes.

280 Bet pēc tam, tāpat kā Ieva, viņa piedzīvoja kritienu attiecībā pret Vārdu Nikejā, Romā, kur tika organizēta pati pirmā organizācija, vispasaules kristīgā baznīca. Vai šeit ir kāds Bībeles eksperts? Vai ir... Vai šeit ir kāds teologs, kurš zina, ka tā ir patiesība? Pirmā organizācija bija Nikejā, Romā. Dievam nekad nav bijusi kāda organizācija un nekad tādas nebūs. To pārvalda cilvēks. Tieši tur viņi visi...

281 Es esmu kristietis. “Kādam draudzei tu pieder?” Ir tikai viena. Es esmu Branhams jau piecdesmit piecus gadus, un es nekad nepievienojos šai ģimenei, es tajā piedzimu. Tieši tā tu piedzimsti Dieva valstībā, un tu esi Viņa Vārda atspulgs.

282 Ievērojiet, Ieva krita. Tāpat arī otrā Ieva krita Nikejā, Romā, atdevās konfesijai, ticības mācībai, pieņēma dogmas Vārda vietā; noņēma pagānu elkus, piemēram, Jupiteru un tā tālāk, un nolika Pāvilu un Barnabu. Un...un aizvāca saules dievu un mēness dievieti Astarti, mēness dievieti, uz kuras bija apaļš košers, un padarīja viņu par saules dieva, tas ir, Jupitera, māti. Un izmainīja Jēzus dzimšanas dienu no aprīļa, kad visa daba...kad Viņš piedzima zem auna zīmes, jo Viņš bija auns; un nomainīja to uz saules dieva dzimšanas dienu saulgriežos, kad ir viena diena...tur ir tikai aptuveni vienas minūtes starpība tajā dienā, kad tā pāriet uz divdesmit piekto decembri, saules dieva, nevis Dieva Dēla dzimšanas dienu. Un mēs visi spēlējam Ziemassvētku vecīšus un rotājam eglītes, pagānisms, un visu ko tādu, un pēc tam saucam sevi par kristiešiem? Kas ir noticis ar kristīgo draudzi?

283 Vai mūsu vidū beidzot parādīsies kāds, kas spēs sludināt Vārdu un runāt patiesību, ko Dievs apstiprinās un pierādīs cilvēkiem, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi? Mums nav vajadzīgs kāds seminārs. Mums nav vajadzīgs kāds teologs. Mums ir vajadzīgs pravietis. Pareizi. Dievs patiešām to apsolīja.

284 Tāpat Ieva cieta neveiksmi, tāpat arī draudze: atdevās konfesijai, cilvēka noteikumiem, lai viņu pārvaldītu cilvēks, un Gars viņu vairs nekontrolēja. Viņa aizgāja no Vārda un pieņēma dogmas. Kurš var pateikt "āmen"? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Protams. Bet vai jūs zināt, ka mēs, protestanti, pieņemam tikpat daudz dogmu kā viņi, kad mēs kaut ko pievienojam šim Vārdam vai kaut ko atņemam no tā? Sātans viņu ieguva, izmantojot tos pašus vecos paņēmienus, ko viņš izmantoja pret Ievu – kompromisu. Tieši tā viņš viņu ieguva, pateica kaut ko atšķirīgu no Vārda, kādu ticības mācību vai kādu konfesiju.

285 Tas oriģināls iekrita zemē, mocekļu nāvē, Romas dzirnakmeņi samala tos Vasarsvētku dienas kviešus pīšļos un sadedzināja viņus uz sārziem, un izbaroja viņus lauvām. Tie iekrita zemē, tāpat kā citi kvieši, pareizi, bet Viņš sāka viņu atkal celt augšā reformācijā, to pašu, otro reizi.

286 Tāpat kā Viņš izdarīja ar otro Ādamu. Pēc tam, kad Ādams krita, Viņš sāka celt otro Ādamu. Un Otrais Ādams krita, tad Viņš tika paņemts augšā. Pirmais Ādams krita savā grēkā un palika tur. Otrais Ādams krita, lai izpirktu cilvēku no grēka, un tika paņemts augšā.

287 Lūk, pirmā draudze krita Nikejā, Romā, sākumā, izņemot no Bībeles vienu patiesības Vārdu, kur Romas baznīca bija pievienojusi savas dogmas un ticības mācības. Tur uzradās kāds parasts priesteris vārdā Mārtiņš Luters, kurš teica: "Tā nav komūnija, tā nav Kristus miesa. Tā ir košera maize. Un, cilvēk, 'taisnais no ticības dzīvos!'" Un viņš nometa to uz grīdas un protestēja pret to. Lūk, kur parādās jūsu pirmā zvaigzne, kas spīd pēc Tiafīras perioda. Tieši tā, taisnots ticībā! Viņš, tas lielais Skulptors, ir sācis taisīt šedevru-Līgavu, kas atspoguļotu Viņa Vārdu.

288 Bet ko luterāņi izdarīja pēc Lutera nāves? Viņi sastapās ar sātānu un uztaisīja no tā konfesiju, un nomira. Pēc tam viņa vairs neizdarīja pilnīgi neko, ar viņu bija cauri, vienkārši kļuva par lielu cilvēku masu. Labi.

289 Tad Dievs atkal pacēla viņu Džona Veslija laikā, lai atspoguļotu vēl vienu patiesību. Ko viņš izdarīja? Viņš teica: "Svēttapšana ir otrais žēlastības darbs." Un ko Dievs izdarīja? Viņš to svētīja. Un viņš protestēja pret Anglikāņu baznīcu un pret Cvinglija baznīcu, un pret tiem visiem pārējiem, un visiem legālistiem, un visiem Kalviniem...tas ir, kalvinistiem, un protestēja pret to. Un...un sacīja: "Luters sacīja, ka taisnais ticībā dzīvos. Bet otrs žēlastības darbs ir svēttapšana." Un tā ir patiesība. Tā tas ir. Saprotat?

290 Ko viņš izdarīja pēc tam? To pašu: pēc tam, kad nomira Veslijs un Asberijs, un pārējie, viņi izdarīja to pašu, ko Luters – organizējās, nomira. Paskatieties uz to šodien.

291 Nesen es te gāju aizlūgt par kādu sievieti slimnīcā, kura gatavojās operācijai. Es iegāju tur. Viņa sacīja: "Brāli Branham, es tevi aicināju. Tu mani nepazīsti," viņa teica, "bet vai tu, lūdzu, palūgsi par mani? Man no rīta ir paredzēta operācija."

Es teicu: "Protams, māsa."

292 Tur sēdēja arī kāds vīrietis, sieviete un puisis, apmēram astoņpadsmit gadus vecs puisis, un viņi ļoti uzmanīgi mani vēroja. Un es pagriezos, un es teicu: "Atvainojiet, es grasos..."

Viņa teica: "Atvelc to aizkaru!"

Es teicu: "Vai tu neesi kristiete?"

Viņa sacīja: "Mēs esam metodisti!"

293 Es teicu: "Ne jau to es jautāju. Es jautāju tev... Ja tu esi tikai metodiste, es aizvilksu to aizkaru. Ja tu esi kristiete, tad tu negribi, lai tas aizkars tiktu aizvilkts." Tā ka...jā, tā tas ir.

294 Tā ka ir liela atšķirība būt metodistam vai baptistam, vai prezbiteriānim, vai būt kristietim;

nevis būt kempbelītam, bet būt kristietim, saprotiet. Ko tad viņa izdarīja? To pašu.

295 Kas notika pēc tam? Dievs paņēma nelielu grupiņu šeit dienvidos, kādu melnādainu, šķielējošu vīru. Un Viņš...ko Viņš izdarīja? Viņš izlēja dāvanu atjaunošanu, un tā sākās pentakosti. Un daudzi no jums, veterāni, kā brālis Valdezs, kas sēž tur aizmugurē, padzīvojis, gudrs vīrs, kurš sludināja, kad man bija pieci gadi... Viņš atceras agrīnos pentakostus. Ak, tie puīši vispār negribēja dzirdēt par organizāciju, viņi taču bija iznākuši no visa tā pretīgā. Un viņiem bija Dieva vēstījums.

296 Bet ko viņi izdarīja? To pašu, ko izdarīja tie pārējie, organizēja to. Tagad viņiem ir apmēram trīsdesmit vai četrdesmit dažādas organizācijas: vieninieki, divvienīgie, trīsvienīgie. Līdz tādām stāvoklim, ak, es nekad mūžā neesmu dzirdējis kaut ko tādu! Ko jūs izdarījāt? Jūs uzreiz nomirāt. Nekur tālāk jūs vairs netikāt. Jūsu organizācija nepieņemtu to. Jūs, jūs paši izvēlējāties savu cilvēku: "Šis vīrs, ja viņš netic tā, kā mēs, viņš šeit nav vajadzīgs. Mūsu brālībā nekā tāda nebūs." Ak!

297 Skatieties (ātri), ir jāatnāk patiesai sēklai [dzimumam]. Tam vienkārši ir jānotiek, jo Viņš nāks pēc līgavas bez traipa vai bez krunkas. Viņš nāk pēc tās, pēc līgavas, ko apstiprina Vārds. Ak, viņa būs tik mazmazītiņa grupiņa! Jēzus teica: "Kā tas bija Noas dienās, kad tika izglābtas astoņas dvēseles (vai pareizi?), tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšanas laikā." Cik daudzi? Es nezinu.

298 Bet, redziet, līgava sastāvēs no visiem tiem, kam bija Vārds viņu periodā. Tā nebūs tikai šī pēdējā grupa, Dievs paņems tos visus, kas bija tur. Nu nē!

299 Tā būs...būs tik maziņa, ka tas būs pārsteidzoši. Viņi pazudīs, jūs pat nezināsiet, ka viņi ir prom. Kā būtu, ja Viņš šajās pēdējās dienās paņemtu piecsimt cilvēku? Jūs to pat nepamanītu. Ja paņemtu piecus simtus dažās dienās, divās vai trīs dienās? Tikpat daudz cilvēku pazūd pa visu pasauli, jūs pat nezināt, kur viņi ir, par viņiem neko vairs nedzird. Kunga Jēzus slepenā atnākšana, viņa tiks paņemta prom.

300 Un visi pārējie tā arī turpinās sludināt, tieši tāpat kā tas bija Noasa dienās: "Slava Dievam, mums tas ir, aleluja," bet nolemti nāvei. Tieši to saka Bībele, un tas nevar nepiepildīties.

301 Tāpat kā Noass, Mozus, Dāvids atspoguļoja šī pilnīgā Līgavaiņa atnākšanu; tāpat arī Lutērs, Veslijs un pentakosti atspoguļoja pilnīgas līgavas atnākšanu.

302 Ievērojiet, katru reizi, kad viņa norādīja...ko viņa darīja? Katru reizi šī draudze, kā to izdarīja Ieva, viņa piespieda savu Ādamu noticēt viņas jaunajai gaismai, viņas shēmai, un turpat ar to arī nomira. "Mēs, nu, mūsu grupa sanāks kopā, saprotiet, ak, mūsu jaunās svētības no tā, ko mēs esam atraduši, un tā tālāk."

303 Ko tas viss izdarīja Ievai? (Mums tagad ir atlicis pavisam nedaudz laika.) Ko tas viss izdarīja Ievai, pirmajai mātei-draudzei, pirmā Ādama pirmajai līgavai? Ko tas viņai izdarīja? Tagad klausieties uzmanīgi, jūs tam nepiekritīsiet. Bet tas radīja "čūskas dzimumu [sēklu]". Precīzi.

304 Viņas pirmais dēls nebija Ādama dēls. Ja tas tā būtu, tad viņam būtu pirmdzimtība. Bībelē, Jūdas vēstulē, ir teikts, ka Ādams...ka "Ēnohs bija septītais no Ādama". Vai pareizi? Un viņš sāk: "Ādams dzemdina savu dēlu Setu." Kā tad ar Kainu, kuram bija pirmdzimtība? Viņš nebija Ādama dēls. Sets...un Sets dzemdina Jaredu un tālāk līdz Ādamam jeb līdz..."kurš bija septītais no Ādama". Tātad, ja Kains bija viņa dēls, bet Bībelē nav nevienas vietas, pat Lūkas Evaņģēlijā, kad viņš atkal atsauktos uz to, viņš nekur neatsaucas, ka Kains būtu Ādama dēls. Un, ja viņš nebija, tad kā dēls viņš bija? Un, ja viņš bija Ādama dēls, tad viņš bija viņa pirmais dēls, kuram piederēja visa pirmdzimtība. Ak!

305 Lūk, tā ir tā miesīgā draudze (vai tad jūs to neredzat?), kas Vārda vietā pieņēma kaut ko, kas ir laulības pārkāpšana. Pentakosti...esiet svētīti. Labi, ko viņš iedeva Ievai? Čūskas sēklu [dzimumu]. Ko šajās pēdējās dienās ir izdarījusi konfesija? Atkal radījusi čūskas sēklu, noraidot Vārdu. Ko viņš pienesā? Augļus un citas lietas, nevis Asinis.

306 Caur Vārda, Dieva Vārda atklāsmi, vēl pirms tas bija uzrakstīts, "Ābels ticībā pienesā

Dievam labāku upuri nekā Kains, kas liecināja, ka viņš ir taisns”, Vārds atspoguļoja Sevi caur viņu, caur viņa upuri.

307 Ak, Kains aizgāja un sadabūja lauka augļus, viņš domāja, ka Ieva apēda ābolu. Lielākā daļa teoloģisko semināru šobrīd ir nomainījuši to uz aprikozi. Tā bija laulības pārkāpšana. Un tas ir zināms ikvienam, kas zina Bībeli. Protams, ka tā.

308 Ievērojiet, čūskas sēkla tika radīta, kad pirmā Ieva atkāpās no Vārda. Otrā Ieva to pašu izdarīja Nikejā, Romā. Un ko viņa ir ieguvusi? Konfesionālu bērnu baru. Tā tas ir. Ak, morāli pareizi; protams, jauki. Bet kas no tā? Miruši caur viņu ticības mācībām.

309 Tas pats arī tagad. Kaina atklāsme par Vārdu izdarīja to pašu, ko ir izdarījuši viņi. Ko? Apsolīja viņai. Kas ir apsolīts šai Ievai tagad, laika beigās? Tagad klausieties uzmanīgi, es beidzu. Kas ir apsolīts šai Ievai pēdējā laikā? Bagātība, Lāodikeja, slavens vārds, liela personība, bagātība. “Bet mirusi un kaila, un nezina to,” lūk, ar ko beidzās tas draudzes periods.

310 Bet viņa noliedz Vārdu. Lai padarītu sev reālu Mateja 24:24, viņa cenšas virzīties ar lielu troksni, ar daudz ko tādu un ar daudzām sabiedriskām pozīcijām un tamlīdzīgām lietām, cenšoties pateikt: “Nu, mums ir spēks! Slava Dievam, aleluja, mums ir spēks!” Ar ārēju svētbijību, bet noliedzot tās spēku; tik līdzīgi, ka tas pieviltu pašus izredzētos... Kā cilvēks var dejot Garā un runāt mēlēs, un noliegt, ka Dieva Vārds ir Patiesība, un būt Svētais Gars? Tas vienkārši nav iespējams.

311 “Katrš Vārds!” Dievs kaut ko pasaka, un tieši to Viņš arī domā. Neskaidrojiet to kaut kā citādi. Bībelē ir teikts, ka: “Tas nav patvaļīgi skaidrojams.” Sakiet to tā, kā to teica Viņš.

312 Ievērojiet, neīsts spēks. Tieši to sātans gribēja iedot Jēzum, dabūt Viņu tur augšā un likt Viņam izrādīties. Cilvēki to dara, arī Pasaules padomē, viņi visi: “Kas var ar viņu karot,” ir teikts, saka Bībele, “ar šo zvēra tēlu, kas celsies?” Ja mums būtu laiks, mēs to aplūkotu, bet mums tā nav. Ievērojiet, Jēzus, otrais Ādams-Vārds viņas laikā, skatieties, šis tagadējās draudzes dienās, tas būs tik ļoti līdzīgi. Pēdējais draudzes periods ir Lāodikeja. Cik daudzi no jums var pateikt uz to “āmen”? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Ko viņa dara? Kā viņa ieiet šajā godpilnajā stadijā? Remdena, bez Dieva. Un ko viņa izdarīja?

313 Un tā, Ādams redzēja, ka Ieva ir tīši...tas ir, nevis tīši, bet nezināšanas dēļ pievilta, un Ādams izgāja kopā ar Ievu, lai viņš varētu viņu izpirkt. Vai pareizi? Bībelē ir teikts: “Ādams netika pievilts.” Tieši tāpēc sievietēm ir aizliegts sludināt Evaņģēliju. Saprotat? Ādams nebija pārkāpumā, bet Ieva bija. Tāpēc tas ir tas iemesls, kāpēc viņai nevajadzētu mācīt, saprotiet, vai kaut kā valdīt pār vīrieti un tā tālāk. Tas ir tas, ko saka Vārds.

314 Jūs teiksiet: “Nu, tas...” Man ir vienalga, ko dara *šis* un dara *tas*. Svarīgi ir tas, ko saka Vārds, brāli, māsa. Es cenšos, lai jūs to saprastu, redziet, ka svarīgi ir tas, ko saka Vārds. Mēs dzīvojam no Vārda, nevis no kaut kādiem pierādījumiem vai kaut kā miesīga, vai no kādas pieredzes. Tam vispār nav nekāda sakara ar to. Nekāda veida pieredze nedarbosies, ja tā noliedz Vārdu. “Daudzi nāks pie Manis un sacīs: 'Es pravietoju, es izdzinu ļaunos garus. Es runāju mēlēs. Es darīju visas tās lietas, sludināju Evaņģēliju un esmu teoloģijas doktors.' Sacīja: 'Tu, netaisnības darītāj, Es tevi pat nepazīstu.’” Zinādami, ka tā saka Vārds, bet tad viņi pieļauj kompromisu kādas organizācijas vai kaut kā cita, kādas sistēmas dēļ. Ak, mans draugs, ļauj man brīdināt tevi kā dārgam brālim, kas tevi mīl.

315 Klausieties uzmanīgi. Un tā, pirmais Ādams izgāja kopā ar Ievu, jo viņa bija pievilta. Bet šeit, šajā Laodikejā, tur kāds bija bijis, viņa zināja ko citu. Tieši tā. Jo viņa izlika Viņu no savas gultas, savas istabas... Viņš bija ārpusē, klauvēja, mēģinādams iekļūt atpakaļ iekšā. Tomēr viņa bija kļuvusi kulturāla, viņa bija pacelta augstu. Viņa bija, ak vai, viņai “nevajag nenieka,” tā viņa teica, bet nezināja, ka ir kaila, nožēlojama. Tāda ir tā draudze, kas pievilī pašus izredzētos, ja tas būtu iespējams. Ievērojiet, viņai bija spēks, neīsts spēks. Viņa paņēma daļu no Vārda, bet pārējo no tā nepaņēma.

316 Kādi ir lielākie jebkad pateiktie meli? Tie, kuros ir deviņdesmit deviņi procenti patiesības. Ja

kāds teiktu: “Viljams Branhams tajā datumā bija Hjūstonā, Teksasā, galīgi piedzēries.” Tie ir meli. Saprotat? “Ak,” sacītu, “nē, viņš bija Fīniksā, Arizonā. Viņš sludināja kristīgajiem uzņēmējiem, viņš sludināja par tādu un tādu tēmu, tur bija tik un tik daudz cilvēku, viņi klausījās līdz aptuveni desmitiem trīsdesmit. Un desmitos trīsdesmit, vai zināt, ko viņš izdarīja? Viņš izstiepa roku, paņēma glāzi ar alkoholu un izdzēra to.” Lūk, tajā ir meli. Viss pārējais bija patiesība. Redziet, lai pieviltu, tam ir jāizskatās tieši tādām kā patiesībai.

317 Tieši tā cilvēki dara šodien. Viņiem ir kaut kāda daļa patiesības, viņi maldina pašus izredzētos... Bet pietiek ar vienu Vārdu. Un es esmu to pierādījis ar Bībeli.

318 Ievērojiet, Viņš neizgāja kopā ar viņu. Viņa izlika Viņu ārā, Vārdu, noraidīja Viņu. Nu, tā būs bēdīga aina, kad mēs nonāksim līdz galam.

319 Gluži kā tas bija Bābelē – kad cilvēks cenšas kaut ko sasniegt saviem spēkiem, nekas viņu neapturēs. Viņš neapstāsies. Tāpat tas bija Noasa dienās – lai cik daudz Noass sludināja un brīdināja, no tā nebija nekāda labuma. Arī Ahaba dienās; viņam pašam ir kaut kas jāizdara, lai aizsūtītu savu dvēseli uz elli. Tieši tā. Viņam pašam ir kaut kas jāizdara, lai tas ķēdes posms pārtrūktu, lai viņš aizsūtītu sevi uz elli. Gluži kā Ahabs un Izebele. Viņi... Bet, lieta tāda, ka viņi nedomāja, ka viņi grēko. Viņi domāja, ka dara pareizi.

320 Ziniet, Jēzus teica: “Būs tā, ka viņi pat nogalinās jūs, domādami, ka viņi kalpo Dievam.” Pagaidiet, līdz iznāks tā mana jaunā grāmata. Nesen uz dažiem cilvēkiem šāva par to, ka viņi teica, ka ir nepareizi apvienot Romas katoļu baznīcu ar protestantiem. Cauri kāda mana drauga ēkai izlidoja trīs lodes, teju vai trāpot viņiem. Pagaidiet, līdz tā grāmata nonāks aprītē. Viņi nedomā, ka viņi grēko; viņi domā, ka dara to, kas ir pareizi. Viņi domā, ka viņi...viņi dara to Dieva dēļ, neapzinādamies to.

321 Ebreji nogalināja Jēzu, domādami, ka viņi rīkojas pareizi, jo viņu draudzes mācība sacīja, ka Viņš kļūdās. Ak, sacīja viņiem, ka Viņš... Viņi sita krustā tieši to Maizi, no kuras viņiem bija jādzīvo.

322 Lūk, tā tad: “Visi, kas pieņēma Viņu kā savu dzīvību, mūžīgo dzīvību, tie dzīvoja no Viņa, un Viņš deva viņiem varu kļūt par Viņa daļu, par Dieva dēliem.” Vai pareizi?

323 Viņiem patīk meža gurķi – nāve tajā zupā no viņu teologu skolas. Viņi negrib Jēzu, dzīvības maizi. Viņi negrib Viņu. Viņi izlika Viņu ārā no draudzes. Viņiem tas ir jāizdara. Man nerūp, ko viņi dara.

324 Jūs teiksiet: “Brāli Branham, vai tu domā, ka tu to izmainīsi?” It nemaz. Bet es runāju izredzētajiem.

325 Viņi izlika Viņu ārā. Kāpēc? Viņi paņēma savu viru, sajauca to ar pasauli, ar kaut kādām teorijām un samaisīja to, un pagatavoja teoloģiskā semināra zupu. Un viņi atsakās no pravieša Elijas miltiem, lai to novērstu.

326 Vai viņi izdarīja to tajā laikā? Elijam bija milti. Tie milti bija Kristus, maizes upuris, viss samalts vienādi. Visiem dzirnakmeņiem bija jābūt vienādiem, lai samaltu tos. Un viņš iemeta tos tur iekšā, un tie izārstēja viņu slimību...tas ir, viņu nāvi tajā katlā.

327 Un šodien viņiem katlā ir nāve, bet viņi negrib Elijas miltus, Kristu, maizi, Vārdu. “Nekādā gadījumā! Tā ir viltus mācība!” Viņiem tas nav vajadzīgs. Aiziet, ēdiet to un jūs mirsiet, pavisam droši. Tajā katlā ir inde. Viņi nepieņems šos Miltus (nekādā gadījumā) savos teoloģiskajos katlos. Viņi to vienkārši nedarīs. Nu, viņi tevi no turienes izdzīs, viņi negrib ar to neko kopīgu.

328 Lūk, otrā Ieva, maizes grauds, bija Vasarsvētku diena, izdarīja kā pirmais Ādams-maize, devās nāvē starp Romas dzirnakmeņiem, vajāšanās, mocekļu nāvē.

329 Bet viņas māsa, kas kļuva par netikli (vai tā ir teikts Bībelē?), tā tas ir, ko viņa izdarīja? Viņa uzreiz devās pasaulē un dzemdēja bērnus. Kurš var pateikt uz to “āmen”? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Atklāsmes 17. nodaļa: “Netikle un viņas meitas,” nevis vīrieši; sievietes, draudzes,

kļuva par konfesiju. Kas padarīja viņu par netikli? Viņa noraidīja Vārdu un pieņēma konfesiju, viņa kļuva par netikli. Ko izdarīja viņas meitas? Tās bija ielasmeitas, kas ir tas pats. Viņas izdarīja to pašu, noraidīja Vārdu un pieņēma konfesiju. “Viņas bērni”, meitas, draudzes, paskatieties uz tām.

330 Tagad atļaujiet man pateikt to pravietojumā. Vai jūs sapratīsiet? Tās lielās ģimenes strīdi ir gandrīz beigušies. Viņi visi atkal sanāk kopā. Vecā māte atkal pieņems savus bērnus. Viņi visi tik un tā ir vienādi. Viņi grib būt viens. Ir pienācis laiks draudzei un Dievam, draudzei un Vārdam kļūt vienam, tieši tagad, jo tieši pēc tā Viņš nāk; nevis pēc tādas “vienas” grupas. It nemaz.

331 Ir jābūt kviešu graudam. Lūk, pavērojiet dabu; un ar šo domu mēs pabeigsim. Pavērojiet dabu. Cilvēks iesēj kviešus.

332 Viņi uzrakstīja grāmatu, es pieļauju, ka jūs visi esat to lasījuši, varbūt daži no jums, teologi, kas saucas “Klusējošais Dievs”. Es domāju, ka jūs varat to dabūt, iespējams, savās grāmatās...tur, kur pārdod grāmatas, grāmatnīcās. *Klusējošais Dievs* saka, kā... Kāds bezdievis saka: “Kā jūs varat domāt, ka pastāv kaut kāds Dievs, kas tumšajos laikos varēja sēdēt tur augšā un skatīties, kā ar uguni tiek nogalināti mazi bērniņi; kā tiek dedzinātas sievietes, kuru garie mati bija iemērkti darvā; kā viena roka tika piesieta vienam vērsim, bet otra citam, un tie tiek pārplēsti uz pusēm, jo viņi nebuchoja krucifiksu; un tamlīdzīgas lietas?” Sacīja: “Kā gan Dievs, ja tāds ir, varētu sēdēt un skatīties, kā tiek sadedzināti šie bērniņi?” Redziet, tas ir dabiskais, miesīgais prāts. Saprotat?

333 Skatieties, vai jūs zināt, ka kviešiem, kad tie iekrīt zemē, ir jāguļ tur un jāsapūst? Tieši tā bija jāizdara tai Vasarsvētku dienas draudzei – jāapguļas tur, jāieiet zemē un jānomirst. Tai bija jāsapūst, lai atkal dzemdētu dzīvību. Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Lūk, skatieties (un tās ir manas noslēdzošās domas). Lūk, lai to visu apkopotu, paskatīsimies uz dabu. Cik daudzi no jums tic, ka Dievs visās lietās darbojas līdzīgi dabai? [“Āmen.”]

334 Viņš... Paskatieties, Viņš radīja pasauli. Viņš izpērk pasauli tieši tāpat, kā Viņš izpērk cilvēku. Kam tic cilvēks? Viņš tic, pēc tam viņš tiek kristīts; pēc tam viņš tiek attīrīts ar asinīm, svēttapšana, kas bija Veslija vēstījums; pēc tam viņš tiek piepildīts ar Svētā Gara uguni, kas izņem no viņa pasauli, un viņš tiek piepildīts ar Garu, kas ir Vārds. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.”] Tagad klausieties uzmanīgi. Dievs grasās izpirkt Savu pasauli tādā pašā veidā.

335 Cik daudziem ir lente “Līgavas un Līgavaiņa nākotnes mājas”? Redziet, tur es to izskaidroju. Tas Kungs man to iedeva. Es nododu to jums, kā Viņš iedod to man.

336 Skatieties, pirmkārt, zeme bija nosodīta, kad Ādams atkrita no Vārda. Noasa sludināšana atnesa taisnošanu, un Dievs kristīja zemi ar ūdeni; pēc tam atnāca Dēls un izlēja uz tās Savas Asinis, lai darītu to svētu, lai pieprasītu to kā Savu; pēc tam, pašās beigās, atjaunošanā, tur būs uguns, kas sadedzinās katru mikrobu, pilnīgi visu, tas pacelsies gaisā tūkstošiem jūdžu augstumā.

337 Un kas pēc tam? “Es redzēju jaunas debesis un jaunu zemi, pirmās debesis un zeme bija zudušas. Un es redzēju svēto pilsētu, jauno Jeruzālemi, nonākam no Dieva no debesīm, greznotu kā līgavu savam...kā savam vīram greznotu līgavu, redziet, nonākam uz zemi.” Tad Dievs un cilvēks...

338 Tas pats ar Jēzu, skatieties, kad Viņš tika kristīts ūdenī un veica Savu sagatavošanos. Vispirms Viņš tika darīts svēts, to darīja Tēvs; tad Viņš pacēla Savas rokas, un, lūk, balodis nolaidās uz tā Jēra. Ko Dievs darīja, kad Viņš apsēdināja tur balodi? Viņš pieprasīja to dzīvības daļu; tā bija daļa no zemes, Jēzus ēda ēdienu tāpat kā mēs, fizisko maizi. Bet šeit Dievs pieprasa to, nekas to vairs nenoturēs. Nāve nevar to noturēt. Sacīja: “Nojauciet šo templi, Es atkal to uzcelšu.”

339 Un, kad vīrietis un sieviete ienāk Dievā, pilnīgi, nevis uz kādu brītiņu, nevis kādā emocijā, bet kad viņš un Vārds patiešām kļūst par vienu; Dievs šo cilvēku ir izglābis, darījis viņu svētu no pasaules lietām, atjauno un aizvāc ar Svētā Gara uguni no viņa visu, kas ir no pasaules, un dzīvo tajā cilvēkā, atspoguļodams Sevi; tas pilnīgais vīrietis vai sieviete, kas dzīvo no Vārda. Redziet, tā ir tā zeme, kas ir attīrīta. Viņš lieto zemi tādā pašā veidā, Viņš izpērk to.

340 Tagad skatieties, kviešu grauds iekrīt zemē. Lūk, Jēzus bija tas kviešu grauds, kas iekrita zemē, kurš pēc tam tika darīts pilnīgs, tajā bija dzīvība. Mozus neuzcēlās. Ādams neuzcēlās.

Neviens no visiem pārējiem neuzcēlās. Bet šis Pilnīgais, kas atspoguļoja Vārdu visos veidos, katru Vārdu, no kura Viņš dzīvoja! Cik daudzi var pateikt uz to “āmen”? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Katru Vārdu, no kura Viņš dzīvoja. Kas notika? Viņi ielika Viņu kapā. Bet pēc trim dienām Viņš to atvēra un atkal iznāca ārā. Saprotat?

341 Lūk, šeit atkal parādās draudze, redziet, kas dodas uz to Pilnīgo, atkal aizraušanai. Nu, kas notika pēc tam, kad draudze iekrita zemē Nikejā, Romā, kad izveidojās pirmā organizācija? Vai kāds var pateikt “āmen”, ka tā ir taisnība? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Ko viņa izdarīja? Viņa atkal iznāca pagaidu augšāmcelšanā; Viņš mēģināja caur Luteru tāpat, kā Viņš darīja caur Noasu. Bet ko tas izdarīja? Viņš nepiepildīja Vārdu, viņš organizējās. Kas no tā iznāca?

342 Tas ir kā augošs kviešu grauds. Kad grauds uzdīgst, kas izaug pašā sākumā? Divi mazi asniņi. (Tagad klausieties ļoti uzmanīgi). Kas tur izaug, fiziski? Mēs salīdzināsim fizisko ar garīgo, fizisko maizi ar garīgo maizi. Kas notiek? “Kā gan šis Cilvēks varētu būt maize?” Skatieties.

343 Kad draudze izdīga, tā bija viena maza lapiņa. Nu, tā it nemaz nebija līdzīga tam graudam, kas iekrita zemē, bet tā ir dzīvības nesēja. Saprotat? Kas notiek tagad? Tagad cilvēks saka: “Ak, man ir labs kviešu lauks.” Vēl nav. Potenciāli viņam ir. Kas notika? Pēc tam parādījās Cvinglijs, tā bija vēl viena kustība, kas radās pēc Lutera. Tas joprojām nebija tas. Tā ir lapiņa. Pēc tam stiebrs izdzina daudzas lapiņas, izauga tādi kā Kalvins un tā tālāk. Visbeidzot parādījās anglikāņu baznīca, visas lapiņas. Saprotiet, viņi visi bija pilnīgi vienādi, tā pati lieta.

344 Kas notika pēc tam? Kvieši mainās, un tas grauds mainās, un viss mainās. Parādījās vārpiņa. Jūs to droši vien saucat par vārpiņu. Nu, kad tas notiek, paskatieties, kas uz tās karājas – ziedputekšņi. Tagad tas izskatās jau nedaudz vairāk pēc tā oriģinālā grauda, kas iekrita zemē, salīdzinot ar to lapiņu. Vai pareizi? Nu, Veslija vēstījums bija tuvāks Bībelei nekā Lutera vēstījums. Jūs to zināt. Vai pareizi? Kas tad ir visas tās vārpiņas? Tie bija Veslija metodisti, nācarieši, svētuma piligrimi, apvienotā brālība, visi tie, kas bija svēttapšanas laikā. Un kas iznāca no tā pēc tam? Tas...visbeidzot, ko viņi izdarīja? Organizēja, nomira!

345 Un tie, kas no tā izgāja, bija pentakosti. Jūs teiksiet: “Ak, brāli!”

346 Lūk, es to teikšu ar cieņu un dievbijīgu mīlestību. Un lai Lielais Tēvs, kurš, kā es jums teicu sākumā, ir klātesošs šeit, visur esošs... Ja es teikšu to caur aizspriedumu, tad Viņš mani tiesās. Ja es teikšu to caur patiesību, tad Viņš mani svētīs. Viņš ļaus jums to ieraudzīt, ja jūs esat iepriekš nolemti dzīvībai.

347 Kad uz kviešu stiebra parādās pirmais kviešu grauds, tas izskatās pilnīgi kā grauds. Vai pareizi? Bet kas tas ir? Tas nav grauds. Tas ir tas Mateja 24:24: “Tik līdzīgi, ka pieviltu pat pašus izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Ievērojiet, tas izskatās gluži kā grauds. Bet atveriet to un apsēdieties, un paņemiet mikroskopu un sāciet to atvērt. Tā ir tikai grauda miziņa jeb kvieša miziņa. Tā bija tikai tāpēc, lai to pasargātu, bet tā izskatās tieši tāpat kā grauds. Cik daudzi no jums zina, ka tā ir patiesība, paceliet rokas. Protams. Bet tā ir sēnala.

348 Lūk, pentakostu brāļi, nesaprotiet mani nepareizi, bet tā ir patiesība. Jūs nevarat neņemt vērā dabu. Un daba visā runā par Dievu, tās Radītāju.

349 Paskatiet uz to sēnalu. Tā izskatās... Ko viņi izdarīja? Viņi runāja mēlēs. Viņi rīkojās gluži tāpat, kā viņi darīja Vasarsvētku dienā. Bet, ja jūs to pārgriežat, paņemat to lietiņu un pavelkat to nost, tad tajā ir daudz nelielu miziņu. Un, kad jūs to pavelkat nost, jūs redzat, ka tur, pašā dziļumā...jums būs vajadzīgs labs mikroskops, ieskatieties tur. Tur ir mazs, mazmazītiņš grauda dīglis, kas attīstās, tā ir tā īstenā lieta. Bet tas ir nesējs. Kāpēc? Tam tur ir jābūt, lai aizsargātu to graudu. Tas darbojas harmonijā, bet tas ir domāts tā grauda aizsardzībai. Lūk, tas grauds iznāk no zemes, izaug caur luterāņiem, caur tām draudzēm, caur Vesliju un caur turieni, caur tām vārpiņām, un tagad tas ir nonācis sēnalā. Lūk, tas izskatās vienkārši nevainojami. Nav brīnums, ka Jēzus teica: “Tas maldinātu pašus izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Tas izskatās tieši kā grauds, tieši tajā vietā, kur vajadzētu būt graudam, bet kas notika? Tas darīja to pašu, ko pirms tā bija darījuši tie citi – organizējās! Par ko tas kļuva? Par nesēju.

350 Lūk, šajās dienās, kurās mēs dzīvojam, ikviens vēsturnieks zina, ka jebkura atmoda ilgst tikai aptuveni trīs gadus, un tad no tās atmodas izveidojas organizācija. Brāli, māsa, šajā varenajā piecpadsmit gadu atmodā, kurā es esmu dzīvojis, kurā man ir bijis tas gods dzīvot kopā ar jums, no tās nav iznākusi neviena organizācija. Vairs nav nekādu organizāciju. Tādu nebūs. Tas ir tas pēdējais. Lūk, pentakostiem bija tur jābūt, lai aizsargātu šo. Kur mēs būtu devušies ar šādu vēstījumu, ja nebūtu bijis pentakostu, lai tam ticētu? Tagad atcerieties Ohaio upi 1933. gadā. Saprotat?

351 Atvainojiet par to, bet es vēlos, lai jūs zinātu patiesību. Un man vairs nav daudz laika, jūs to zināt, man ir piecdesmit pieci gadi. Bet, kad manis vairs nebūs, šīs lentes dzīvos, un jūs redzēsiet, vai tas ir pareizi vai nē, vai es esmu īstens kalps vai viltus pravietis. Es jums vēl nekad neesmu teicis ko tādu, kas nepiepildītos, tā ka piepildīsies arī šis.

352 Tas ir nesējs. Tam bija jābūt. Bet, kad tas kviesis sāk augt, tāpat kā draudze sākumā bija Jēzus nesējs, bet, kad Viņš sāka stāstīt viņiem Dieva patiesību, viņi atdalījās no Viņa. Kas tagad notiek? Nekādas sadarbības. Kāpēc? Tam ir jānotiek šādā veidā, lai paši kvieši varētu pagulēt saulē, s-a-u-l-ē, un tāpat lai garīgie kvieši varētu pagulēt D-ē-l-a priekšā, lai kļūtu par zeltainu Vārda graudu, saprotiet, kļūtu par Vārdu, Dievs tapis miesa, apstiprināts. Tas... “Kas Man tic, tos darbus, ko Es daru, arī viņš darīs.” Draudze, kas dzīvo no šī Vārda, nogatavodamās, nevis caur organizāciju, bet Vārda, Dēla klātbūtnē, tā kļūst (par ko?) par to pašu Vārdu, kas nokrita zemē Vasarsvētku dienā.

353 Nu, vai Malehijas 4.[3.] nodaļa nemāca mums, ka tas notiks, pirms nāks Tā Kunga lielā un briesmīgā diena? Cik daudzi to zina? “Un Viņš atjaunos bērnu sirdis pie viņu tēviem,” vai pareizi, “sākotnējo Vasarsvētku dienas tēvu ticību.”

354 “Un tanī dienā,” Lūkas 17:20, man šķiet, Jēzus teica: “kad tiks atklāts Cilvēka Dēls,” nevis cilvēks. “Cilvēka Dēls,” nevis kāda organizācija. “Cilvēka Dēls,” Vārds, kas atkal pats dzīvo cilvēku vidū! Saprotat?

355 Pats Vārds, kļuvis miesa tevī, tu esi šīs stundas atspulgs, vēstījums, tā atspulgs. Saprotiet, jūs atkal dzīvojat, dzīvojat to dzīvību, kas bija Jēzū Kristū. Jūs esat Dēla klātbūtnē. Tad...

356 Kas ar to notiek? Kas notiek ar to draudzi? Galu galā (ieklusieties) tā sēnala nolobās no tiem kviešiem, kad tie sāk izpausties. Kas ir noticis? Tā dzīvība, kas bija sēnalās, ir iegājusi kviešos. Tā dzīvība neizmainīsies. Mainās nesēji, tie kļūst par konfesiju, saprotiet, tās lapiņas, vārpiņa, sēnala. Bet kviesis nevar izmainīties. Tai ir jābūt kalpošanai, kas būs precīzi Vārdā, tāpat kā Viņš bija Vārdā un tāpat kā pirmā draudze bija Vārdā, piepildīta ar Garu, barota ar Vārdu; nevis barota ar konfesionālu barību, bet barota ar Vārdu!

357 Lūk, šeit ir daba un Dieva Vārds. Viņš ir tā Maize. “Cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra vārda, kas iziet no Dieva mutes.”

358 Tagad nobeigumā, pirms lūgšanas. Tagad paklausieties, lūk, ir tā lieta, ko es gribu pateikt.

359 Tagad tai sēnalai ir jānolobās no tiem kviešiem, tā tas ir Dieva iecerē. Cik daudzi pateiks “āmen”? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Sēnalai ir jāatdalās no kviešiem, jo šobrīd tie nobriest. Tie ir augšā. Lūk, tās sēnalas tur nebija, tā bija atbalstītāja, tā bija dzīvības nesēja, pēc tam dzīvība izgāja no turienes un pārgāja kviešos. Lūk, tāds ir tas iemesls.

360 Paklausieties, draugi, kādā laikā mēs dzīvojam? Mums ir bijusi piecpadsmit gadu atmoda. Cik daudzi var pateikt uz to “āmen”? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Kāda organizācija ir radusies? Nekāda. Viņi centās mani pierunāt izveidot organizāciju, teica: “Brāli Branham, vai tu izveidosi organizāciju no tavas kalpošanas? Tā būs...” Lūk, nevis es, es nerunāju par sevi. Es runāju par šīs stundas, šīs dienas vēstījumu.

361 Un viņi devās uz ziemeļiem, uz Kanādu, un atrada dažus “vēlā lietus” brāļus. Tieši tur tas nomira. Vai atceraties to “vēlo lietu”, brāļi? Kur tas nonāca? Kur nonāca viss pārējais? Bet kas no tā tika tai organizācijai? Miljoniem jaunatgrieztu, un padarīja viņus par vergiem viņu ticības mācībām, kļuva bagāti un ceļ ēkas miljonu un miljardu dolāru vērtībā un dara tamlīdzīgas lietas, un saka: “Tas

Kungs nāk,” sūfīdami sludinātājus uz semināriem un tā tālāk, un apmāca viņus ar cilvēcisku teoloģiju, kā Lutera, Veslija un visi pārējie. Tas kļuva par sēnalu.

362 Bet, paldies Dievam, grauds virzās uz priekšu. Tātad, ja tā ir taisnība saskaņā ar Vārdu (par to, kur mēs dzīvojam), tā ir taisnība saskaņā ar dabu, tas ir apstiprināts, tas kviešu grauds, visos veidos, tad cik daudz mums vēl ir atlicis? Vai zināt ko? Es dzirdu, kā tuvojas kombains, pasaules padome, tā to atdalīs. Ko tā izdarīs? Nogriezīs Viņu no stiebra. Un Viņu gaida elevators. Vienā no šiem rītiem Viņa dosies mājās. Ak, jā! Vai jūs saprotat? Sakiet: “Āmen.” [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.]

363 Es zinu, ka pasaule tam netic. Viņi nevar tam noticēt. Ne... Es vienkārši jūtu viņiem līdzī, jo: “Neviens nevar atnākt, ja vien Mans Tēvs viņu nepievilks; un visi, kurus Mans Tēvs Man ir devis, atnāks.” Ja viņa vārds ir ierakstīts dzīvības grāmatā, viņš pavisam noteikti atpazīs Vārdu. Viņš noteikti atpazīs, tas jau ir pārāk ieildzis. Tas jau ir tik pilnīgi pierādīts, ka tā pavisam noteikti ir patiesība.

364 Mums vairs nebūs organizāciju, bet visas organizācijas ieies vienā. Kādēļ tas ir labi? Iešanai... Jo kas tiek darīts ar salmiem? Tos sadedzina. Jēzus sacīja: “Atnāks eņģeļi, lai savāktu kviešus klētī.” Un kas notiks? “Stiebri, rugāji un ērkšķi tiks sadedzināti neizdziestošā ugunī.” Vai redzat? Un kāda ir pirmā lieta, kas ir jāizdara? Eņģeļi iznāca un vispirms sasēja kopā tās nezāles. Vai pareizi? Redziet, viņi sasaistās kopā vienā lielā organizācijā, vairs nav organizāciju.

365 Kvieši ir šeit. Paldies Dievam, kvieši ir šeit. Kristus ir šeit. Viņš pierāda Savu Vārdu, ka tā ir patiesība. Kvieši ir šeit, šobrīd tie nogatavojas, tie guļ Dēla klātbūtnē.

366 Neviena cilvēks nedrīkst tiem pieskarties, tas viss nolobās: “Mums nebūs nekā kopīga ar to.” Jums tas ir jādara.

367 Ak, brāli, ieej kviešos, lai tava dzīvība, kas ir tevī, ieiet tajā kviesī. Labi? Ticiet Dievam. Nevajag... Vienkārši palieci ar Dievu. Vai tu esi pārliecināts, ka tev tas izdosies? Ja nu kāds pateiktu... Man ir vienalga.

368 Kā vienā stāstā, kuru es reiz lasīju. Tur bija kāds ārsts, viņš bija jauks cilvēks, un viņš mīlēja nabagus. Un katru reizi, kad kāds nabags nespēja samaksāt savus parādus, vai zināt, ko viņš darīja? Viņš vienkārši parakstīja to ar sarkanu tinti, uzrakstot: “Tev ir piedots.” Visbeidzot tas ārsts nomira. Un, kad tas ārsts nomira, viņa sieva bija augstprātīga. Viņa bija citādāka, kā draudze šodien. Viņa sāka viņus visus apspiest. Viņa sāka tiesāties un aizvilka viņus visus uz tiesu: “Jūs tā vai citādi samaksāsiet tos rēķinus!”

369 Bet tiesnesis paņēma dažas no tām kvītīm un sacīja: “Atnāciet šurp, kundze.” Viņš sacīja: “Vai ar šo sarkano tinti ir parakstījies jūsu vīrs?”

Viņa sacīja: “Jā, ser, tā tas ir.”

370 Sacīja: “Šajā zemē nav tādas tiesas, kas varētu viņus notiesāt. Viņi ir brīvi.”

371 Lai viņi saka, ko vien grib. Viņš parakstīja Savu Vārdu ar Savām Asinīm. Nav nekā, kas varētu mums to atņemt, brāli. Mēs esam brīvi.

372 Lūgšim. Noteikti jūs... [Kāds brālis sanāksmē izsaka pravietojumu. Pārtraukums lentes ierakstā-Tulk.] Āmen.

373 Un tā, mūsu galvas ir noliektas. Ja es saprotu, ķēniņu laikā starp viņiem piecēlās kāds vīrs un izteica pravietojumu, kur viņiem ir jāsatiekas ar ienaidnieku un tas jāiznīcina. Lūk, ja es saprotu to pareizi, ir viena vieta, kur satikt savu ienaidnieku, un tā ir Vārdā. Tieši tur viņš cenšas tikt ar tevi. Tu satiec viņu tur ar TĀ SAKA TAS KUNGS.

374 Kamēr jūsu galvas ir noliektas (ir gandrīz pusdienlaiks, man nav laika aicinājumam pie altāra, bet vienkārši šādi), cik daudzi, kas atrodas šeit, paceltu savas rokas, ar noliektu galvu, aizvērtām acīm: “Es gribu būt Viņa daļa. Es gribu savienoties ar Viņu un Viņa Vārdu. Neatkarīgi no

tā, kas notiek apkārt, ko saka pasaule, es gribu būt daļa no Viņa,” paceliet roku un sakiet: “Es gribu.” Lai Dievs jūs svētī. Man šķiet, ka simtprocentīgi.

375 Kamēr mūsu galvas ir noliektas, kamēr mēs pārdomājam, klusiņām nodungosim tagad šo dziesmiņu. Visi lūdzas.

*Svētīta lai ir tā saite (tas ir Vārds),
Kas mūsu sirdis Kristus mīlestībā sien;
Šī vienprātīgā sadraudzība
Ir īstās Debesis, nudien.*

“Kā Es un Mans Tēvs esam viens, tā arī jūs esat viens ar Viņu.”

*Kad mēs tiekam nošķirti,
Tad jūtam sāpes iekšēji.
Bet mūsu sirdīs mēs joprojām būsīm vienoti,
Ticot, ka tas nebūs ilgstoši.*

376 Nākamās sestdienas rītā Flagstafā, Arizonā, ja tāda būs Tā Kunga griba, es ceru atkal tikties ar jums. Vai jūs Viņu mīlat?

377 Un tā, es vienkārši to tā arī atstāšu, saprotiet. Bībelē ir teikts: “Visi, kas Viņamoticēja, un visi, kas pieņēma Vārdu.” Saprotat? Es nevaru pateikt, kurš ir un kurš nav, tā ir jūsu darīšana. Bet, ja jūs turaties pie kādas ticības mācības (kāds no jums, metodisti, baptisti vai pentakosti, lai kas jūs nebūtu), turaties pie kaut kā, kas ir pretrunā ar šo Vārdu, tad, lūdzu, mani dārgie ļaudis, novērsieties no tā šodien. Labi? Novērsieties no tā un pievērsieties Viņam. Neļaujiet nevienam Vārdam sagraut jūsu sadraudzību ar Kristu. Lai Viņa Gars dāvā to.

378 Tēvs Dievs, šie cilvēki ir sēdējuši šeit ilgu laiku. Tas atgādina man vienu reizi, kad Pāvils sludināja par to pašu, tas bija Evaņģēlijs; viņi visu nakti sēdēja un klausījās viņu, un kāds jaunietis izkrita pa logu un nositās. Pāvils aizgāja un uzgūlās ar savu ķermeni uz šī jaunieša, un sacīja: “Viņā ir atgriezies dzīvība.” Tēvs, tur ir slimie un nomocītie, tur ir tie, kam ir vajadzīga lūgšana par viņu ķermeņiem. Es lūdzu, dārgais Dievs, lai nav jāgaida sanāksme. Viņiem nav jāgaida nekāda sanāksme. Vārds vienmēr ir šeit, tas ir Kristus. Es lūdzu, lai Tu dziedini katru no viņiem. Lai katrs no viņiem tiek darīts pilnībā vesels, Dievs. Dāvā to. Svētī viņus, viņu pūliņus. Viņi nebūtu šeit sēdējuši, Kungs, viņi nebūtu to klausījušies, ja viņi nebūtu tam ticējuši. Tagad, Kungs, viņi ir pacēlušī savas rokas, viņi tic tam, lai tas tagad tiek pieņemts viņu sirdīs, katram kalpotājam, katram draudzes loceklim. Grēcinieks, lai viņš pieņem Kristu; atkritējs, lai viņš atgriežas. Dāvā to, Tēvs. Mēs lūdzam šīs svētības Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Viņu mīlu es, Viņu mīlu es,

Viņš ierakstīja tur manu vārdu pirms daudziem gadiem

...pirmais mani mīlēja

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka

379 Vai jūs mīlat Viņu? Tagad, kamēr mēs dziedāsim to vēlreiz, vienkārši pastiepieties pāri galdam un paspiediet kādam roku, sakiet: “Dārgais piligrim, es priecājos, ka šodien sēžu šeit. Es ticu Kristum. Un tu?” Kaut kā tā, kad mēs atkal dziedāsim.

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

380 Un tā, sākot no šī brīža, vai mēs esam beiguši ar šo pasauli? Vai mēs esam beiguši ar pasaules modēm? Un visām tām muļķībām, un visu šo te spožumu un krāšņumu, un Evaņģēlija paņemšanu, lai taisītu no tā kaut ko komerciālu, un...vai mēs esam pielikuši tam punktu? Vai pareizi? Vienkārši iedodiet man Jēzu, neko citu es negribu. “Zināt Viņu ir dzīvība, zināt Viņu.” Es

mīlu Viņu. Vai tad jūs Viņu nemīlat? [Sanāksme saka: “Āmen.”] Ak, kā mēs Viņu mīlam!

381 Tagad es nodošu kalpošanu brālim Karlam, es nezinu, ko vēl viņš grasās darīt.

382 Lai Dievs jūs svētī. Un es ceru jūs atkal redzēt nākamajā svētdienā, un, ja es jūs neredzēšu...jeb nākamajā sestdienā. Ja es jūs neredzēšu tad, tad mēs tiksimies Tūsonā. Ja ne tad, tad tiksimies atkal šeit septiņpadsmitajā datumā. Ja ne tad, tad es jūs redzēšu Godībā. Āmen.

383 Tagad brālis Karls, es nezinu, ko viņš tagad vēlas darīt; brālis Viljams.

RAŽAS LAIKS

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1964. gada 12. decembrī Fīniksā, Arizonas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 64-1212 ilgst 2 stundas un 31 minūti. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2023. gadā.